

Alkotmánybíróság
1535 Budapest Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00364-0/2020	
Érkezett: 2020 FEBR 18.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, de itt is megnevezet [REDACTED] I. r. perújító felperes [REDACTED]
[REDACTED] alatti lakos, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. (Abtv) 27. §
utalásában az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, a 27. § a) és b) pontja, továbbá a 26. §
(1) bekezdés a) és b) pontja és a (2) bekezdés a) és b) pontja alapján, a 28. § (1) és (2) bekezdések
alkalmazása alapján a 43. § (1) (2) (3) (4) bekezdések szerinti eljárást kérelmezve, a 29. §-ban foglaltakra tekintettel, az arra biztosított törvényes határidőn belül

alkotmányjogi panasz t

terjeszték elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 53. § (2) bekezdésben foglalt
26. § (2) bekezdésre történt hivatkozás értelmében „a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével”
közvetlenül az Alkotmánybíróságra.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtésre kerülő indokok alapján
a Székesfehérvári Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 5.P.20.002/2018/50. sz. végzését, a Győri
Ítéltábla Pkf. I.25.363/2019/2. számú jogerős végzését és a Kúria Pfv.V.21.538 /2019/2. számú
felülvizsgálati végzését, mint alaptörvény-ellenes bírói döntéseket szíveskedjen megsemmisíteni.

A kérelem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének a XXVIII. cikk (1) bekezdése, a
tiszteséges eljáráshoz való jog, továbbá az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, a **tulajdonhoz**
való jog sérelme és az Alaptörvény XII. cikk (1) (2) bekezdése, a **munkához való jog sérelme**.

A Kérelem eljárásjogi alapja az Alaptörvény **24. cikk (2) bekezdés d) pontja, a 24. cikk (3) be-**
kezdés b) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény **27. § a) és b)**
bekezdései és **43. § (1) (2) (3) és (4) bekezdései**, amely alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja
a bírói döntés és az azt megelőző közigazgatási eljárás Alaptörvénnyel való összhangját, és meg-
semmisítheti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést és közigazgatási határozatot. Továbbá a
2011. évi CLI. törvény **26. § (1) bekezdés a), b) pontja és (2) bekezdés a) és b) pontja** alapján. Ezen
kívül a **28. § (1-2) és 29. §.** bekezdések alkalmazása a jelen ügyre. E joghelyek:

Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja: „Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alap-
ján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja: „a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében
megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést”

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §

a) bekezdése: „az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti”

b) bekezdése: „az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati le-
hetőség nincs számára biztosítva”.

A 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja
alján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett
személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály
alkalmazása folytán

- a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
- b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

A 2011. évi CLI. törvény 26. § (2) bekezdése: „Az (1) bekezdéstől eltérően, az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha

- a) az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és
- b) nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette”.

A 2011. évi CLI. törvény 28. §.

- (1) bekezdés: „Az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja”.
- (2) bekezdés: „Az Alkotmánybíróság a 26. § alapján indítványozott eljárásban a bírói döntés alkotmányosságát is vizsgálhatja”.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Törvény 43. §

- (1) bekezdés „Ha az Alkotmánybíróság a 27. § alapján folytatott eljárásában alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti”.
- (2) bekezdés: „A bírói döntést megsemmisítő alkotmánybírósági döntés eljárási jogkövetkezményére a bírósági eljárások szabályait tartalmazó törvények rendelkezéseit kell alkalmazni”.
- (3) bekezdés: „A bírói döntés Alkotmánybíróság általi megsemmisítése következtében a szükség szerint lefolytatandó bírósági eljárásban az alkotmányjogi kérdésben az Alkotmánybíróság határozata szerint kell eljárni”.
- (4) bekezdés: „Az Alkotmánybíróság a bírói döntés megsemmisítése esetén megsemmisítheti a döntéssel felülvizsgált más bírósági vagy hatósági döntéseket is”.

A 2011. évi CLI. törvény 29. §. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

A Kúria Pfv.V.21.538 /2019/2. számú végzését 2019. december 14-én vettem elektronikus úton, ügyvédemnek keresztül kézhez, tehát az Abtv. 30. § (1) bekezdés alapján az alkotmányjogi panasz határidőben kerül benyújtásra.

A jelen ügy tárgyát képező alkotmányossági kérdés „alapvető alkotmányjogi jelentőségű” (Abtv. 29. §).

I n d o k o l á s

A rendesbíróságok eljárásuk során megsértették Magyarország Alaptörvényének a XXVIII. cikk (1) bekezdését (**tisztességes eljáráshoz való jog**), továbbá az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését (**tulajdonhoz való jog**) és az Alaptörvény XII. cikk (1) (2) bekezdését (**munkához való jog**).

Figyelmen kívül hagyva a 2006-os működtetési joggal foglalkozó 28/2006.(VI.21.), 29/2006.(VI.21.), a 63/2006.(XI.23.), valamint a 297/B/2005. (2006.XI.27.) Alkotmánybírósági Határozatokban hivatkozott **Alkotmány 2. § (1), 7. § (2), 8. § (2), 9. § (1), 13. § (1) (2), 35. § (2) 70/A. § (1) 70/B. § (1), valamint a Jat. 1. § (1 - 2)** joghelyekben szereplő paragrafusokat és bekezdéseket. Megsértve az Alkotmánybíróság által 2006-ban kihirdetett AB Határozataiban hivatkozott, az Alkotmányban biztosított **4 állampolgári alapjogomat: tulajdonjog, rendszeres keresőtevékenység, a**

működtetési joghoz kapcsolódóan, az Alkotmány alapján az azonos csoportba tartozó jogalanyok között differenciálás tilalmát, a jogforrási hierarchia jogalkalmazás rendjét, a jogrendet.

Az 1-5 sz. mellékletek a körzetem megvásárlásával kapcsolatos közokiratok. Ezek: kizárólag 1 körzet, a [REDACTED] felnőtt praxis megvásárlási MOK engedélye, adásvételi szerződés, a Hatósági Bizonyítványom, a Központi Nyilvántartási Adatlapom, a Székesfehérvári NAV Illeték Osztály tulajdoni igazolásom dokumentumok együttesen igazolják, hogy megvásároltam [REDACTED] sz. felnőtt háziorvosi praxis működtetési jogát, erre hatósági bizonyítványt kaptam 2002. november 30. jogerővel. E közokiratok együttesen igazolják a dologi tulajdont képező házi-orvosi praxis működtetési jogának megvásárlásán túl azt is, hogy soha nem adtam el senkinek!

Miniszeri indokolás a 2000. évi II. Törvény (2000.II.26) bevezetésének háziorvosi **működtetési jog dologi tulajdoni voltára:** „A háziorvos által végzett tevékenység azért válik vagyoni értékű joggá, mert megjeleníti azt az értéket is, amelyet egy orvos életpálya-tapasztalata, a munkájában megtestesülő sajátos „**know-how**” képvisel”. Ezzel összhangban az 1959. évi IV. törvényből:

A Ptk. IV. Fejezet: A tulajdonjog tárgyai címszó alatt a dologi tulajdon ismérvei a következők:

„5:14. § [A dolog]

(1) A birtokba vehető testi tárgy tulajdonjog tárgya lehet.

(2) A dologra vonatkozó szabályokat megfelelően alkalmazni kell a pénzre és az értékpapírokra, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőkre.

(3) A dologra vonatkozó szabályokat az állatokra a természetüknek megfelelő eltéréseket megállapító törvényi rendelkezések figyelembevételével kell alkalmazni.

5:15. § [Alkotórész]

A tulajdonjog kiterjed mindarra, ami a dologgal olyképpen van tartósan egyesítve, hogy az elválasztással a dolog vagy elválasztott része elpusztulna, illetve az elválasztással értéke vagy használhatósága számottevően csökkenne.

5:16. § [Tartozék]

A tulajdonjog kétség esetén kiterjed arra is, ami nem alkotórész ugyan, de a dolog rendeltetésszerű használatához vagy épségben tartásához rendszerint szükséges vagy azt elősegíti”. (Pl: működési engedély, a feladat ellátási szerződéstől függetlenül.)

A 2017. december 28-i perújítási beadványom 4. számú mellékletében Prof. Barzó Tímea Praxisjog c. könyvéből a dologi tulajdon miniszeri indokolásával összhangban szintén ez áll: „**Dologi jognak**

- Szladits szerint is – az olyan feltétlen (abszolút) jogokat nevezzük, amelyek a jogosultat valamely **dolog** tekintetében illetik meg. A jogszabály az abszolút jogok tekintetében általában, és a dologi jogokra különösen csak a jogosultat határozza meg személy szerint és vele szemben mindenki mást tűrésre és tartózkodásra kötelez.
- Katona Mór szerint **dologbeli jogok** azok, melyek megállapítják az egyén viszonyát a külvilág egyes darabjaihoz, részeihez. Az erre vonatkozó szabályok jelölik ki azt a határt, melyen belül az egyén az egyes dolgok fölött a hatalmat, uralmat gyakorolhatja. A dologbeli jog - Katona értelmezésében - szintén kizárólag egy elhatárolt és az egyén rendelkezése alatt álló külső testi dolgon érvényesülhet, mely önmagában nyugvó viszonyt képez személy és a dolog között.
- Lenkovics Barnabás olyan meghatározását adja a dologi jognak, mely a fogalom valamennyi lényeges ismervét és jellegét tartalmazza: a dologi jog a jogrendszernek, azon belül elsősorban a magánjognak az a része, amely a személyek számára abszolút jogok keretében jogi uralmat biztosít a rendelkezésre álló vagyoni értékű javak felett, és ez által alapvetően meghatározza a társadalom vagyoni jogi berendezkedésének arculatát. **Dologi jogokat szerződéssel sem alapítani, sem pedig tartalmukat a törvénytől eltérően megállapítani nem lehet.** A működtetési jognak

*számos dologi jogi sajátossága van, egyfajta **vagyoni jogi státust** jelent a jogosult orvos számára”.*

A jelen ügy lényege az, hogy az alperes soha nem ismerte el az adásvétellel szerzett működtetési jogom dologi tulajdoni tartalmát. Azt, hogy a tulajdonjogi státuszom alapján betöltött a körzetem. Ez által az alapellátás nyújtásra vonatkozó tulajdonjogi státuszom gyakorlásának alkotmányos védelmét. Helyette státusz nélküli, és csupán SzMSz. hatáskörű szerződéses (feladat ellátási) jogviszonyt értett és képviselt a rendesbíróságokon. Kifejezve, és a gyakorlatban realizálva is, hogy a 20 éve bevezetett tulajdonjog alapú alapellátás nyújtás törvényi rendelkezést Alkotmány – Alaptörvénysértő módon önkényesen figyelmen kívül hagyja. Ugyanígy tettek a rendesbíróságok is!

A rendesbírósági ítéletek Alkotmány – Alaptörvénysértő voltának minden kétséget kizáró bizonyítéka többek között az, hogy a jogerős határozatok ellenére mind a mai napig nem ítélték meg kártérítést részemre, ami Alkotmány - Alaptörvénysértő. Így befejezetlen az eljárás. Annak ellenére, hogy sem az alperes, sem minden eddig eljáró rendesbíróság nem cáfolta soha joghelyekkel, sem az adásvételi szerződése, sem a Hatósági Bizonyítványom jelenleg is fennálló érvényességét.

Kulcsfontosságú már itt annak megértése, hogy kizárólag háziiorvosi, azaz utcajegyzékes körzet működtetési joga vásárolható meg, ami értelemszerűen konkrét földrajzi praxishoz kötött. Ezzel szemben, a vele semmiféle összefüggést nem hordozó, utcajegyzék (TEK) nélküli működtetési jog /ami nem is praxis/ nem vásárolható meg és nem is folytatható az Öotv. 3. § (3) bekezdés törvényi rendelkezése értelmében. Így, utcajegyzék hiányában semmiféle háziiorvosi tartalmat nem hordoz.

Bizonyítja ezt a praxisüggyemmel kapcsolatos tényállás összefoglalásaként, hogy a 2006-ban visszamenő hatállyal megsemmisített Öotv.Vhr. 4. § (3 d) bekezdés alkalmazásával feladat ellátási szerződés hiányt hivatkozva akadályozza az alperes a tulajdonjogom gyakorlását. Helyettes beállítással, majd a vagyoni értékű jogom Alaptörvénysértő megpályáztatásával. Kiüresítette ezzel a megvásárolt dologi tulajdonom vagyoni értékűségét, ezzel kizárva még az adórendszerből is!

A rendesbíróság határozatai is az Öotv. és az Öotv.Vhr. szabályozás megsértésével keletkeztek, ezzel nem csak jog, hanem többszörös Alkotmány ellenességet is előidézve. Ezek közül legfontosabb az önkormányzatoknak a működtetési jog vagyoni értékűségét kiüresítő cselekedetei helybenhagyása volt. Figyelmen kívül hagyták 2000-től a jog tulajdonjog gyakorlás tartalmát. Érvényes jogszabályi hivatkozás nélkül, az AB. Határozatokkal ellentétes, Alaptörvénysértő, **megsemmisített jogi normát alkalmazva**. Az által, hogy munkáltatói és csupán státusz nélküli szerződésként kezelték az alapellátás nyújtási /tulajdonjog gyakorlás/ jogomat, és döntésükben ennek eszközéül hivatkozták **a 2000-től jogilag nem létező** feladat ellátási szerződés hiányát a szolgáltatómmal.

Összegyűjtöttem azokat a törvényeket, amelyek már évekkel az AB Határozatok kihirdetése előtt kimondták egyrészt a feladat ellátási szerződés hatályvesztését, és azt is, hogy 2002. március 31-től feladat ellátási szerződés – működési engedély kapcsolatra hivatkozással nem finanszírozható praxis. De a jogrend és az eltérő jogalanyiség miatt sem. 6. számú melléklet a törvénysértésekről.

Ez sarkalatos pontja az alkotmányjogi panaszomnak. Azért, mert 2006-ban kihirdette az Alkotmánybíróság azt, hogy:

- a) a jog eladásakor nem köthető önkormányzati előszerződés az új orvossal, mert ez az eladó orvos tulajdonnal való autonóm rendelkezését sérti (28/2006.VI.21. ABH).
- b) az új orvossal jogvásárlást követően sem köthet szerződést az önkormányzat az alapellátás nyújtásra tekintve, hogy az önálló orvosi tevékenység **egy dologi tulajdonjog gyakorlása**, amit törvényi rendelkezés ír elő hatósági bizonyítványba foglaltan, ami mindenkire nézve feltétel nélkül kötelező a r.Ket. 83. § (4) bekezdése értelmében. Ezért nem lehet szerződéses viszonyként felfogni, és az önkormányzattól függővé tenni (29/2006.VI.21. ABH).

A jogállamiság elvének egyik alapvető aspektusa a jogrend megsértésén keresztül a jogbiztonság sérül, ha a törvényi szabályozással szemben a csupán önkormányzati SzMSz. jogkör érvényesül.

Tulajdonjog gyakorlásra jogkör kapcsolatot nem építhet az önkormányzat, mert „**az önkormányzatok tulajdonszerzésére az Alkotmány nem tartalmaz rendelkezést**” (28-29/2006.VI.21. ABH).

Továbbá a helyettesítés is a tulajdonjog gyakorlás része, mert a 4/2000.(II.25) EüM. Rendelet 7. § (2) bekezdése tiltja az önkormányzat számára a helyettes beállítását jogtulajdonos jelenlétében: „...**a háziorvos a helyettesítéséről - beleértve annak pénzügyi feltételeit is - maga gondoskodik**”.

Ez képezi Alkotmányjogi panaszom alapját.

Ugyanis a rendesbíróságok a 2006-os, működtetési joggal foglalkozó AB Határozatokkal szembe menve nem tartják be, hogy a helyettesítés is a tulajdonjog gyakorlás része tekintve, hogy ez alatt is a jogtulajdonos szolgáltatója a praxisfinanszírozásra jogosult. Megsértve ezzel a jogbiztonság elvét.

1) Alkotmány-Alaptörvény ellenességet, továbbá az állampolgári alapjogok és a magántulajdon megsértését eredményezik az Ötv. bevezetésétől kezdődően, az egymással összekevert jogkörű és jogrendű, törvénytelen jogalkalmazások, a rendes bíróságok gyakorlatában. Figyelman kívül hagyva a 29/2006.(VI.21.) V/4 bekezdésben foglalt 3 alapvetését az Alkotmánybíróságnak, nevezetesen:

a) „**Az Ötv. a működtetési jogot új jogként hozta létre**”.

b) Határozati 2-es pont: „**Az Alkotmánybíróság elutasítja azt az indítványt, hogy..az önálló orvosi törvény nem szabályozta a működtetési jog konkrét háziorvosi körzetre vonatkozó fennállását**”.

c) Határozati 3-as pontjában a feladat ellátási szerződés hatálytalanságát 2000-től kezdődően az Alkotmánybíróság is kimondta, és ezt a VII/2-es bekezdésben indokolta meg: „**Az indítványozó feltételezésétől eltérően.. A Vhr. 13. §-ának (3) bekezdése.. nem az önkormányzattal kötendő szerződésről rendelkezik... a Vhr. 13. §-ának támadott (3) bekezdése az Országos Egészségbiztosítási Pénztárral kötött szerződésre vonatkozik...A Vhr. 13. §-ának (3) bekezdése nem áll tehát ellenében az Ötv. 8. §-ával, és nem sérti az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdését.**

Az Ötv. akkor hatályos végrehajtási rendelete a 18/2000.(II.25.) Kormányrendelet, amit a bevezetést követő, átmenetinek minősített 6 év után, 2006-ban az Alkotmánybíróság négy határozata harmonizált a jogállamisággal az Ötv.Vhr. 4. § (3a, 3d) és a 7. § (3) önkormányzati, feladat ellátási szerződéskötési, a jog vagyoni értékűségét kiüresítő jogkört addig lehetővé tevő bekezdések Alkotmány ellenessé nyilvánításával, és visszamenő hatályú megsemmisítésével.

2) Alkotmány-Alaptörvény ellenességhez vezető értelmezhetetlen jogalkalmazás figyelhető meg a rendesbíróságok oldalán az Alkotmánybíróság döntéseivel szemben, amikor az adásvétellel szerzett, azaz utcajegyzékes háziorvosi működtetési jogról, más bíróságoktól átvéve hibásan azt véleményezik, hogy az önkormányzati munkáltatói jogviszonyt tükröző feladat ellátási szerződés nélkül a körzet eladó orvosától megvásárolt praxis (2000-től működtetési jogegység) bármelyik körzet lehet az országban. Ugyanis, ha nem területhez kötött jogról lenne szó, e jog semmiféle vagyoni értékkel nem bírna, nem lenne beárazható, nem képezhetné adásvétel tárgyát sem. Értelmezhetetlen jogkiterjesztés, hiszen az Ötv.Vhr. 12. § (1) bekezdés értelmében kizárólag a megvásárolt körzet betegadat bázisa /minősített adatok/ vehető át az eladó orvostól.

A háziorvosi működtetési jog ezzel szemben önálló orvosi tevékenység néven az Ötv. 2. § (2) bekezdés értelmében konkrét, **csak egy körzethez köthető alapellátás nyújtási jog**, a helyettesítés szabályozásával: Ugyanis a Vhr. 10. §-ban foglaltak értelmében „**ha a működtetési jog jogosultja a személyes szolgáltatásnyújtási kötelezettségének nem tud eleget tenni.. a vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint kell a helyettesítésről gondoskodni.** A 4/2000-es EüM Rendelet 7. § (2) bekezdése kizárólag a háziorvos (jogtulajdonos) számára engedi meg a helyettes beállítását, bármilyen akadályoztatás ellenére: „...**a háziorvos a helyettesítéséről - beleértve annak pénzügyi feltételeit is - maga gondoskodik**”. Tehát kizárólag a jogtulajdonos állíthat be helyettest, a vállalkozásának folyamatos, kötelező finanszírozása mellett! Így **nem alkalmazható a tartós betöltetlenségről szóló Vhr. 2. § (1 b) bekezdés, kizárólag a 4/2000-es EüM Rendelet 7. § (2) bekezdése!**

3) Alkotmány-Alaptörvény ellenességhez vezető jogalkalmazás figyelhető meg szintén a szolgáltató (eltérő jogalany) működési engedélyének kérdésénél is, mert a jogrend megsértése és a jogellenes párhuzamos jogkör alkalmazása történt az alperes részéről, amit a rendes-bírószakok jogkövető, az állampolgári alapjogokat nem sértőnek ítélték, álláspontom szerint tévesen. A 96/2003.(VII.15.) KR. 6. § (1) bekezdése értelmében ezzel ellentétesen ugyanis az áll, hogy működési engedélyt akkor kell kiadni **„ha törvény másként nem rendelkezik”**. Az Ötv. azonban másként rendelkezik önálló orvosi tevékenység néven, mert az alapellátás nyújtás jogát, a hatósági bizonyítványban (működtetési engedély) a mindenkor jogtulajdonos részére rendeli, mindenkire kötelező érvénnyel.

Sem a feladat ellátási szerződésnek, sem a szolgáltató működési engedélyének nincs jogkör kapcsolata a jogtulajdonossal, csak a vállalkozásával, aki kizárólag jogosult minden hónap elején a praxisfinanszírozást bevételezni, és ez mindenkire nézve sérthetetlen közpénzkezelési jog, a tulajdon jogán! Akár személyesen látja el a körzetet, akár a helyettesei által, a 4/2000-es EüM Rendelet 7. § (2) bekezdése értelmében. Úgy a feladat ellátási szerződés, mint a jogtulajdonos szolgáltatójának működési engedélye a 96/2003.(VII.15.) KR. 8. § (2a) bekezdésében szerepelnek. A tulajdoni tartalom nélküli, eltérő jogalanyal (vállalkozással) kötött feladat ellátási szerződés - működési engedély jogi kapcsolat hivatkozás már ez alapján is törvénytörő 2000-től. E jogi kapcsolat hivatkozás Alkotmány (35. § '2' bekezdés) sőt még Önkormányzati törvény (8. § '1', '4' bekezdés) ellenességét is a 29/2006-os AB Határozat **Határozati 3-as** pontjában az Alkotmánybíróság is kimondta, és ezt a VII/2-es bekezdésben indokolta meg, ahogyan ez itt az 5. oldal c) pontban már ismertetve volt: **„Az indítványozó feltételezésétől eltérően.. A Vhr. 13. §-ának (3) bekezdése.. nem az önkormányzattal kötendő szerződésről rendelkezik... a Vhr. 13. §-ának támadott (3) bekezdése az Országos Egészségbiztosítási Pénztárral kötött szerződésre vonatkozik...A Vhr. 13. §-ának (3) bekezdése nem áll tehát ellentétben az Ötv. 8. §-ával, és nem sérti az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdését.**

Ennek értelmében a jogtulajdonos egészségügyi szolgáltatójának kormányrendeleti szintű működési engedélyezésének nem lehet feltétele egy 2000 óta nem létező „feladat ellátási szerződés” jogi hivatkozás. A jogtulajdonos a körzetében a Hatósági Bizonyítványában foglalt törvényi rendelkezés alapján gyakorolja tulajdonjogát, amittől elválaszthatatlan a jog vagyoni értékűségét megtestesítő finanszírozás. A 28/2006. (VI.21.) ABH-ban hivatkozott Jat. 3. §-a Alkotmány – Alaptörvény ellenességet mond ki a szolgáltató feladat ellátási szerződés működési engedély kapcsolatáról: **„Az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű. A jogszabályban nem ismételhető meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes”**. Ugyanúgy, mint az Alkotmány 35. § (2) bekezdése: **„Kormányrendelet nem lehet ellentétes a törvénnyel”**. Ezért ez nem csak törvény, hanem alkotmányos és állampolgári alapjogsértéseket is eredményez.

Az EJE hangúlyozta a tisztességes eljárásról való jog védelmének körében, hogy az eljáró bíróságoknak mindenkor a hatásköri szabályait betartva kell eljárniuk. Nem írhatják át a hatályos törvényeket. Ugyanis az a bíróság, amely mindenfajta magyarázat nélkül, a vonatkozó szabályokat szándékosan megszegve túllépi a hatáskörét, nem tekinthető „törvény által létrehozott bíróságnak” a kérdéses eljárásban (Sokurenko és Strygun kontra Ukrajna, §§ 27-28).

Az Ötv.Vhr. 10. § (1) bekezdés utalásán keresztül a 4/2000.(II.25) EüM. Rendelet 7. § (2) bekezdésének figyelmen kívül hagyását a rendesbírószakok határozatai egyértelműen igazolják! Helyben hagyva az alperes helyettes beállításával a magántulajdon és állampolgári, lentebb a 10. oldalon az AB Határozatokból hivatkozott állampolgári alapjogsértéseket! Kiürésítve ezzel a dologi tulajdonjog Ötv. 2.§ (3) bekezdésben foglalt vagyoni értékűségét. Közjogilag érvénytelenné téve az Ötv-t.

Az Alkotmánybíróság 28-29/2006.(VI.21.) határozatának részletes előzményét jelen beadványom 7. sz. melléklete tartalmazza. Egyértelműen megállapítható belőle, hogy a tulajdonjogi tartalom nélküli feladat ellátási szerződés rendesbírószaki hivatkozásai, a tulajdonjog gyakorlásra nézve törvény és egyben Alkotmány ellenesek a jogilag betöltött háziorvosi körzetben 2000-től kezdődően. Helyét a

tulajdonjog gyakorlásra vonatkozó hatósági bizonyítvány (többszörös törvényi rendelkezésként) vette át. Ez 2002. 07.01. hatállyal kiegészült az Öotv. 2. §-ban 2002. 04.15-től bevezetett Körzethatár Rendelettel. **Alapjogi okfejtésként hivatkozom**, hogy a 29/2006. (V.21.) AB. Határozatában a bírói indítványokat az Alkotmánybíróság összesen 9 pontba csoportosította. (8. számú melléklet).

Mindezek alapján, alkotmányjogi panaszom alapjogi okfejtésének ezek a részei már voltak a 29/2006. (VI.21.) most ismertett ABH-ban foglalt bírói indítványok által az Alkotmánybíróság asztalán, ebből következően 13 évvel ez előtt már elbírálásra kerültek az Alkotmánybíróság által! A jelen ügy ennek a tükörképe. Az elbírálás eredményét itt az 5. oldalon a) – c) pontban ismertettem.

A 63/2006.(XI.23) és a 297/B/2005.(2006.XI.27.) AB Határozatok kihirdetése után közvetlenül „**Az Alkotmánybíróság önkormányzatokat érintő döntései**” címen (9 sz. mell.) minden önkormányzatot tájékoztattak arról, hogy az Öotv.Vhr. 4. § (3d) bekezdés megsemmisítése értelmében nem a 2000 előtti feladat ellátási szerződés alapján gyakorolja tulajdonjogát körzetében a háziorvos. Ezért **szerződés hiányában változatlanul betöltött a praxis. Nem állíthat be helyettest az önkormányzat!**

A jelen eljárás megindításának indokai a 7-8. számú mellékletekben hivatkozott AB Határozatok, az alábbiakban elővezetésre kerülő Alkotmány illetve Alaptörvény szintű jogsértésekkel együtt. Utalok rá, hogy 2013. júniusban a hvg-ben közlemény jelent meg, mely szerint nem lehet eltüntetni a régi határozatoktól az alkotmánybírókat. „**A testület értelmezte azt is, mihez kezdjen a negyedik alaptörvény-módosítással hatályon kívül helyezett régi határozatokkal, és úgy döntött, kellő indoklással továbbra is lehet hivatkozni rájuk. Az alaptörvény negyedik módosítása ellenére is használhatja az Alkotmánybíróság (Ab) a korábbi, 2012 előtt született határozatait – mondta ki kedden a testület. A szerdán nyilvánosságra hozott, a bíróságok szervezetéről szóló törvények felülvizsgálatáról hozott határozat indoklásában az Ab egyebek mellett kimondta: az alkotmányjog fejlődésének eddigi eredményei szükségképpen hatással vannak az új alaptörvény értelmezésére is, nem lehet teljesen tiszta lapot kezdeni**”.

2013. június 12. szerda, 17:01 **Szerző:** hvg.hu

Dr. Bihari Mihály
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István
alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila
előadó alkotmánybíró

Dr. Holló András
alkotmánybíró

Dr. Kiss László
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István
alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter
alkotmánybíró

az Alkotmánybíróság akkori tagjai ebben a négy AB. Határozatban kihirdették, hogy Alkotmány, így jogállamiság ellenes jogalkalmazás a rendes bíróságok részéről a tulajdonjog alapú Önálló Orvosi Törvény 2000 évi bevezetésétől kezdve a háziorvos által betöltött körzetben a tulajdoni tartalom nélküli feladat ellátási szerződés alkalmazása, valamint ennek hiányára hivatkozással önkormányzati helyettes beállítása, és a magántulajdon pályáztatása. Értelemszerűen azért, mert akár a jogtulajdonos, akár a kizárólag általa beállítható helyettes munkavégzése is a 4/2000.(II.25.) EüM. R. 7. § (2) bekezdése értelmében a dologi tulajdonjog gyakorlás része. Egy évvel ezt megelőzően 2005-ben Dr. Lábady Tamás volt alkotmánybíró a BDT 2005.1106-os jogeseti döntésben már kimondta (Pécsi Ítéletábra), hogy a megszerzett utcajegyzékes működtetési jog és az alapellátás nyújtást kötelezően előíró hatósági bizonyítvány (Ket. 83. § '4' bekezdés), működtetési engedély néven is csak konkrét körzetre értelmezhetőek! Ezért is hatálytalan a feladat ellátási szerződés.

Az önkormányzat, a tulajdonjog gyakorlás miatt 2000-től nem rendelkezik munkáltatói jogkörrel, mint 2000 előtt a közalkalmazotti, vagy vállalkozási formában alapellátást nyújtó háziorvosa között. Így ennek eszközével, a státusz nélküli szerződéskötési jogkörrel sem. A státuszt 2000 előtt a közalkalmazotti jogviszony jelentette, a szerződés csupán a direkt finanszírozás alapjául szolgált a Pénztár felé. Ezt már a „nemo plus iuris...” több ezer éves római jogelv is kizárja. A „feladat” ugyanis önálló orvosi tevékenység néven az alapellátás nyújtás joga, egyben a tulajdonjog gyakorlása a hatósági bizonyítványba (működtetési engedélybe) foglalt törvényi rendelkezés 2000-től kezdve, mindenkire kötelező érvénnyel!

Vagyoni értékű jogot szerezni csak az alábbi három egymás utáni sorrendben:

- a) családon belüli joglemondás,
- b) vásárlás, vagy
- c) tartós betöltetlenség esetén pályázat útján betöltés jogcímen.

Tehát nem paralel, párhuzamosan alkalmazott módon, mert az a) és b) bekezdésben foglaltak esetében a praxis jogilag betöltött. Ezért ameddig jogilag betöltött a körzet a c) bekezdés nem alkalmazható. Ugyanis, a jogállamiságot sérti, ezért Alkotmány – Alaptörvény ellenes az önkormányzati munkáltatói jogkör, az SzMSz keretén belüli szavazásos alapú feladat ellátási szerződéskötés hivatkozása. A hatósági bizonyítványban foglalt törvényi rendelkezéssel szemben a jogban laikus képviselők szavazásos alapú jogi cselekménye a jogrendet, a jogállamiságot sérti. Ezzel az Alaptörvény és az Abtv. fent idézett rendelkezései értelmében, a jogtulajdonos Alaptörvényben biztosított jogait.

Ezt fejezte ki Dr. Bihari Mihály alkotmánybíró különvéleménye, részletes jogi állásfoglalással a 29/2006. (VI.21.) AB Határozathoz kapcsolódóan: *Álláspontom szerint az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény (a továbbiakban: Öotv.) megalkotása során a jogalkotási eljárásra vonatkozó szabályokat súlyosan megsértették. Ezért az Alkotmánybíróságnak meg kellett volna állapítania az Öotv. közjogi érvénytelenségét, s az Öotv.-t meg kellett volna semmisítenie*”. Lényege abban foglalható össze, hogy az Öotv., Öotv.Vhr. szabályozással szemben önkényesen alkalmazott 2000. előtti önkormányzati munkáltatói jogkör feladat ellátási szerződés hivatkozás **„az Öotv. közjogi érvénytelenségét” jelenti.** Ez vezetett a 63/2006.XI.23. ABH által kihirdetett Vhr. 4. § (3 d) bekezdés megsemmisítéséhez. Ugyanis

- 1) a hatósági bizonyítványban foglalt törvényi rendelkezés **kizárja** az önkormányzati munkáltatói jogkört.
- 2) A munkáltatói jogkör hiányát igazolja az is, hogy **a jogtulajdonos egészségügyi szolgáltatója a finanszírozott az Öotv. 2. § (3) bekezdés „vagyoni értékűség” miatt.** Ebből következően
- 3) A jogtulajdonos egészségügyi szolgáltatója **a munkáltató.** Következésképpen,
- 4) Kizárólag a jogtulajdonos egészségügyi szolgáltatója, mint munkáltató állíthatja be az általa korábban megnevezett, a finanszírozási szerződésben szereplő helyetteseket. **A helyettesítés is a tulajdonjog gyakorlás része,** mert a jogtulajdonos egészségügyi szolgáltatója köteles a praxispénzből finanszírozni a helyettesét.
- 5) A helyettesítéstől függetlenül **mindig a jogtulajdonos szolgáltatója adózik** a praxispénzből.

Az Alkotmánybíróság a fent idézett jogszabály keretei értelmében a bírói ítéletnek az Alaptörvény-nel való összhangját vizsgálja. Azt vizsgálja, hogy a bírói döntés vagy az alkalmazott jogszabályi rendelkezés sértik-e az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát. Fontos szempont továbbá, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt csak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén bírálja el érdemben.

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati Bíróság Gfv.XI.30.014/2008/3 számú jogerős ítélete értelmében (az anonim jogtárban megtalálható) betöltött praxisban **az önkormányzatnak nincs mű-**

ködtetési jogköre, mert az önálló orvosi tevékenység tulajdonjog alapú területi ellátási kötelezettség, mely tevékenység működtetője a jogtulajdonos egészségügyi szolgáltatója. Értelemszerűen az önkormányzat alapellátás biztosítási kötelezettsége a tulajdonjog alapú területi ellátási kötelezettség betartására az Öotv. megjelenésétől kezdődően. Nem munkáltatói jogkör, hanem az Önkormányzati Törvényben foglalt kötelezettség. Egy felügyeleti szerep arra nézve, hogy kizárólag a területi ellátási jogtulajdonosnak adhatja át a rendelőjének kulcsát. Ezzel **védi a magántulajdon** /működtetési jog/ alkotmányos alapjogot. A Körzethatár Rendelete és a jogtulajdonos hatósági bizonyítványa, a jogforrási hierarchia jogalkalmazási rendje miatt nem engedi meg a szerződéses, azaz munkáltatói jogviszony alkalmazását **a jogrend megsértése miatt, védve ezzel a jogállamiságot**.

4) Alkotmány – Alaptörvénysértő módon az eljáró rendesbíróságok figyelmen kívül hagyták az alapeljárástól kezdődően

1) a perképesség vizsgálatát. ***Munkáltatói jogkör hiányában önkormányzat nem állíthat be helyettest***, mert ahogyan a 63/2006.(XI.23.) AB Határozatban kifejtésre került, a Vhr. 4. § (3d) bekezdés jogállamiság ellenesség miatti megsemmisítése után nem hivatkozható feladat ellátási szerződés hiányra utalással tartós betöltetlenség. Ebből következően **az önkormányzatnak nincs perképessége**. Következésképpen nem lehet alperes a jogrend, valamint az Alkotmánybíróság ez irányú döntésével szembe menve!

2) De nem csak a jogrend megsértése miatt perképtelen az önkormányzat, hanem a miatt is, mert az önkormányzatnak a hatósági bizonyítványban foglalt tulajdonjog gyakorlás akadályozására nincs hatásköre, ugyanis a jogtulajdonossal, mint magánszeméllyel nem létesíthet jogi kapcsolatot az eltérő jogkör miatt. Más opciója sincs, mert a Vhr. 3. § (1) bekezdés 2. mondata értelmében kizárólag a működtetési jog tulajdonos egészségügyi szolgáltatójával köteles eleget tenni a közszolgáltatási kötelezettségének, a rendelő kulcsának átadásával. Ugyanis az alapellátás nyújtás joga 2000-től kezdődően magántulajdon, melynek legfontosabb tartalmi eleme a praxisfinanszírozás!

3) De nem csak ezekért Alaptörvénysértő az alperes, hanem azért is, mert a jogtulajdonos a hatósági bizonyítványában foglalt törvényi rendelkezés alapján gyakorolja tulajdonjogát, mint **alkotmányosan védett alapjogát önálló orvosi tevékenység néven, a megvásárolt praxisban**. Ahogyan ezt a Debreceni ítéletábra is a Gf. 30.483/2009/6. számú ítéletében a 2006-os háziorvosi működtetési joggal kapcsolatosan az Alkotmánybírósági határozatokkal összhangban kimondta: „*A háziorvosi működtetési jog (praxisjog) alkotmányos védelem alatt álló vagyoni értékű jog*”.

Az Alkotmánybíróság 2 évvel korábbi iránymutatása alapján a Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati Bíróság a Gfv.XI.30.014/2008/3 számú jogerős ítéletében megerősítette, hogy **egymástól eltérő törvények két eltérő jogköréről van szó!** Az alapellátás közszolgáltatás **biztosítási** kötelezettsége az **Önkormányzati Törvényben** önkormányzati, ezzel szemben az alapellátás **nyújtás** önálló orvosi tevékenység néven az **Önálló Orvosi Törvényben** foglalt jogtulajdonosi kötelezettség. Egyetértett a korábban Alkotmánybíróság elé tárt normakontroll vizsgálatban kifejtett állásponttal, mely így hangzott: „*A bíróság álláspontja szerint nincs szó a praxistörvény és az önkormányzati törvény közötti ütközésről, hiszen a települési önkormányzat azon kötelezettsége, hogy gondoskodik az egészségügyi alapellátásról, nem sérül, a törvény biztosítja, hogy a működtetési jog kizárólag a feltételekkel rendelkező személy részére legyen elidegeníthető.. Az önkormányzat önrendelkezési jogát nem lehet parttalan jogként értelmezni*”.

A két eltérő jogkör összemosása, vagy egymással történő önkényes helyettesítése, a 2006-os AB Határozatokban foglaltan - a Határozatok hozatalában résztvevő **összesen 11 alkotmánybíró + 1 volt alkotmánybíró**, az Alkotmánybíróság akkori, majd későbbi Elnökével együtt – az önkormányzati helyettes beállítása a jogtulajdonos összesen 4 állampolgári alapjogának megsemmisítését eredményezi, és még az adórendszerből is kizárja!

Mindezt a 2000-től **jogilag nem létező** feladat ellátási szerződésre hivatkozás idézi elő! A rendes bíróságok 2012-től frontálisan szembe mennek az Alkotmánybíróság 2006-os Határozataiban fog-

laltakkal, melyek egységes tartalma az volt, hogy önkormányzati szerződés hiányra hivatkozással az önkormányzat nem állíthat be helyettesítést, mert a helyettesítés is a tulajdonjog gyakorlása része, a helyettesnek a jogtulajdonos szolgáltatója általi finanszírozása miatt. Tekintve, hogy fent idézetten az Ötv.Vhr. 10. § (1) bekezdés utalásán keresztül ezt a 4/2000.(II.25) EüM. Rendelet 7. § (2) bekezdése előírja: „...a háziorvos a helyettesítéséről - beleértve annak pénzügyi feltételeit is - maga gondoskodik”. Tehát (ismételten hangsúlyozva) kizárólag a jogtulajdonos állíthat be helyettesítést, a vállalkozásának folyamatos, kötelező finanszírozása mellett, hiszen **a jogtulajdonosi egészségügyi szolgáltató a munkaadó! A működtetési jog tulajdonjogi tartalma e jogszabály értelmében a helyettesítést is magában foglalja!!! Így nem alkalmazható a Vhr. 2. § (1 b) bekezdés!** Csak tartósan betöltött körzet esetén állíthat be helyettesítést az önkormányzat, mert csak ekkor rendelkezik egészségügyi szolgáltatói jogkörrel. Jogtulajdonos jelenlétében nincs ilyen jogköre, mert az előbb említett, ez a jogtulajdonos összesen 4 állampolgári alapjogának megsemmisítését eredményezi.

A jogrend és a magántulajdon állampolgári alapjogi védelmével, és szintén az Alkotmánybíróság ez irányú döntéseivel szembe menve az önkormányzat nem lehet alperes! Azért, mert 2000-től kezdődően kizárólag egy jogosultja lehet az alapellátás nyújtásnak, a jogtulajdonosi szolgáltató. Vele köteles eleget tenni az alapellátás biztosítás önkormányzati kötelezettségének. Az Ötv.Vhr. 3. § (1) bekezdés 2. mondatában foglaltan ez az alperesre nézve végrehajtási rendelkezés, mert „**A működtetési jog megszerzése jogi előfeltétel az önkormányzat számára**”, hogy kívül köteles gondoskodni az alapellátásról, az Ötv.Vhr. 14. § (1) bekezdésben foglalt rendelő kötelező átadásával: „**a működtetési jog gyakorlásához szükséges, az önkormányzat tulajdonában álló orvosi rendelő**”.

A rendes bíróságok nem vették észre eljárásuk során, hogy e most említett 2 rendelkezés megsértése az Ötv. Ötv.Vhr. és az AB Határozatok értelmében alkotmányjogi panaszt alapoznak meg.

A négy megsértett állampolgári alapjog a rendesbíróságok által, az ABH-ok okfejtése értelmében:

I. Tulajdonvédelem: „Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy **a Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.** Az Alkotmánybíróság gyakorlata a tulajdonhoz való jogot **alapvető jogként** részesíti alkotmányos védelemben [7/1991. (II. 28.) AB határozat, ABH 1991, 22, 25.]. Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése nemcsak a polgári jogi tulajdonjogra, hanem egyéb vagyoni jogokra is vonatkozik [17/1992. (III. 30.) AB határozat, ABH 1992, 104, 108.]. A tulajdonhoz való jog védelmét kimondó 13. § (1) bekezdésének alkalmazását az Alkotmánybíróság gyakorlata kiterjesztette a vállalkozói jellegű tevékenységre is”. (29/2006. VI.21. ABH.)

II. A munkához, jövedelemhez való jog védelme: „Az Alkotmánybíróság a jövedelemmel járó, vállalkozói jellegű tevékenységre alkalmazandónak találta a tulajdonjog alkotmányos védelmének szabályait [40/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 282, 286, 287.]. Az Ötv. javaslatának miniszteri indoklása a működtetési jogot az orvosi tevékenység vállalkozásként történő végzésével összefüggésben magyarázza. Ennek megfelelően **a tulajdonjog alkotmányos védelme kiterjed a működtetési jogra, mint – az Ötv. 1. §-a (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott – vagyoni értékű jogra is.** Az Alkotmány a tulajdonjogot az **egyéni cselekvési autonómia anyagi alapjaként részesíti védelemben.** [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373, 380.].” (29/2006. VI.21.)

III. A diszkrimináció tilalma: „A 9/1990. (IV. 25.) AB. határozatban az Alkotmánybíróság a megkülönböztetés tilalmát úgy értelmezte, hogy **a jognak mindenkét egyenlő méltóságú személyként kell kezelnie** (ABH 1990, 46, 48.). Az egyenlőségnek az adott tényállás lényeges elemére nézve kell fennállnia. A megkülönböztetés tilalmába ütközik, ha adott szabályozási koncepción belül eltérő szabályozás vonatkozik valamelyik csoportra [21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 77, 78.]. Az Alkotmánybíróság alkotmányellenes megkülönböztetést állapít meg abban az esetben, amelyben jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó jogalanyok között a nélkül tesz különbséget, hogy ennek alkotmányos indoka volna (191/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 592, 593.). Az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdésében kimondott megkülönböztetési tilalom nemcsak az alapvető jogok tekintetében áll fenn, hanem egyéb jogokra vonatkozóan is

[61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 281.]. Az alapvető jogok esetében jelentkező diszkriminációnál az Alkotmánybíróság a szükségesség és az arányosság szempontjai alapján bírálja el a jogszabályt. Az Alkotmánybíróság olyan esetben tekinti alkotmányellenesnek a megkülönböztetést, amelyben a megkülönböztetésnek nincs ésszerű indoka, önkényes [30/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 130, 139, 140.].” (29/2006. VI.21. ABH)

IV. A jogállamiság védelmét a 63/2006.(XI.23.) Határozatában hirdette ki az Alkotmánybíróság: konkrétan, félre nem érthető módon: „**Az Ötv. szerint a működtetési jog léte nem függ az önkormányzattal való megállapodástól**” A feladat ellátási szerződés „a felhatalmazás keretein való túllépést jelent és ezért sérti a jogállamiság elvét. A felhatalmazás kereteinek túllépése – a jogforrási hierarchia rendjének megsértése miatt [Alkotmány 7. §. 2) bekezdése] – alkotmányellenességet eredményez. A jogállamiságból eredő jogbiztonság védelme, illetőleg más alkotmányos rendelkezések, így a jogforrási hierarchia jogalkotási alapelve alkotmányos védelemben részesül. E rangsornak megfelelően a magasabb szintű jogszabállyal az alacsonyabb szintű nem lehet ellentétes.. az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény nem teszi lehetővé működtetési jog engedélyezését a háziiorvosi körzet betöltetlensége címén olyan esetben, ha az ott működő orvos működtetési joga nem szűnt meg”. Tehát az eladás kapcsán, a tulajdonszerzés alapján érvényes hatósági bizonyítvány, mint törvényi rendelkezéssel szemben a feladat ellátási szerződés - működési engedély jogi kapcsolat hivatkozás jogrend ez által Alkotmány – Alaptörvény ellenes!

Az önkormányzati önkényesen vindikált munkáltatói jogkör ezért állampolgári alapjog sértő!

Jogállamiság ellenes és Alaptörvény sértő, ha a rendesbíróság a törvényi rendelkezés fölé helyezi az SzMSz-t, mert lényegét tekintve ezzel szemet hunynak a fölött, hogy az alperes törvényről szavazott! Ebből eredően vindikáltak munkáltatói jogkört és perképességet az önkormányzatnak. Holott az önkormányzat közszolgáltatási kötelezettsége, a jogtulajdonos szolgáltatója általi akadálymentes alapellátás nyújtás biztosítása, védve ezzel a háziiorvosának tulajdonát. A rendesbíróságok ezzel szemben az alkotmányos alapjogok megsértését elkövető önkormányzatot támogatták!

A magántulajdon védelmének és a jogbiztonság hiányában hagyják el, vagy menekülnek ezért el a háziiorvosok Magyarországról. Ezek hiányában ugyanis a fiatal orvosok nem fognak 10 – 20 millió forintos saját befektetéssel praxist vásárolni, hanem elhagyják az országot. Ezt támasztja alá Dr. Éger István, a Magyar Orvosi Kamara Elnökének 2018. december 22-i nyilatkozata, amely szerint praxisjog vásárlást illetően komoly visszatartó erőről van szó. „**Amíg valaki úgy vásárolhat meg valamit, hogy utána rövid úton el lehet venni tőle, addig senkinek nem lesz kedve praxist venni.** Így a távozó (kirúgott) orvos egy forintot sem kap a körzetéért, az önkormányzat pedig azt ültet be a helyére, akit akar. Viszont a praktizáló háziiorvosok 11 százaléka elmúlt 60 éves, 11 százaléka pedig már 70 felett jár. Vagyis **2020-ra egymillió ember maradhat háziiorvos nélkül Magyarországon**”. – írta a Népszava a „Vészesen fogynak a háziiorvosok, nem tolonganak a praxisokért a fiatalok” címmel. Az üres körzetek száma már jelenleg is az ezret közelíti, ebből 500 körüli a tartósan betöltetlen. Így ez az 1 év múlva prognosztizált ellátatlan 1 milliós lakossági létszám mára már a jelen. Milliárdokkal növelve havonta ezzel még a nemzetgazdaság veszteségét is!

Ha a törvényt sértő önkormányzat eltulajdonítja a háziiorvosi működtetési joghoz törvényesen hozzárendelt, államilag garantált praxisfinanszírozást, megszüntetve ezzel a magyarországi keresőtevékenységet, ezzel együtt az adózási lehetőséget is az országban, akkor a jogsérelmet ért orvosokkal a rendesbíróságok szembe fordulnak! Átírva a törvényeket, megsértve a jogrendet, a 2006-os háziiorvosi működtetési joggal foglalkozó AB Határozatokban foglaltakat és az Alaptörvényt. Ezzel még a jogállamiságból is kilépnek. A rendesbíróságok esetében az alperest támogatták a vagyoni értékű jogom kiüresítésében. Ítéleteikben tartalmilag a tulajdonjog fogalmát úgy értelmezték, hogy az Ötv. esetében csak akkor létezik, ha az önkormányzat az SzMSZ keretén belül ezt megszavazza!(?). Ítéleteik alapjog sértő tartalma az, hogy a tulajdon szerzés nélküli orvos jogosultan használja a tulajdonomat!

Így praxisomat az Öotv. 2. § (8) bekezdésben foglaltakkal ellentétben még eladni sem tudom: „A működtetési jog elidegenítésére irányuló jog a működtetési jog jogosultját is megilleti”. Ez újabb bizonyítéka annak, hogy:

- 1) Jelenleg is birtokomban van a megvásárolt körzetem alapellátás nyújtás dologi tulajdonjoga,
- 2) A helyemen ülő se nem tulajdonos, se nem a helyettesem, se nem közalkalmazott,
- 3) A rendesbírók jogerőre futtatott döntései kártérítés hiányában Alaptörvény ellenesek.

A rendesbírók üzenetei ez által a fiatal végzős orvosok felé az, hogy jobban teszik, ha kikerülve az egyetemről egyenesen elhagyják Magyarországot, és jogbiztonságot nyújtó országba távoznak, ahol a bíróságok megvédik a magántulajdont. Ott végeznek gyógyító munkát, és alapítanak családot. A dologi tulajdont ugyanis a rendesbírók nem ismerik, vagy nem ismerik el! Mérhetetlen lakossági szenvedést, ezzel együtt milliárdos nemzetgazdasági kárt okozva évente (eltartásra szoruló egészségügyi rokkant). Ez még a nyugdíjrendszert is közvetlenül veszélyezteti!

Sem a média, sem a lakosság egyelőre nem tud még a rendesbírók ez irányú tevékenységéről, csak arról, hogy a fokozódó háziorvos hiány miatt minden évben ezrekkel több ártatlan, rászoruló ember hal meg. Jelenleg ez évi 40 – 50 ezer ember, és minden évben számuk sok ezerrel nő.

Ezt még tetézi a rendesbírók oldaláról az, hogy a tulajdonfosztás tartalmú ítéleteik ellenére nem ítélnék meg kártérítést! Így a jogerő ellenére befejezetlen az eljárás! Helyette azt foglalják ítéletbe, még a Kúria is, hogy feladat ellátási szerződés hiányában sehova sem kötődik a jogtulajdonos vagyoni értékű joga. Megsértve ezzel az Öotv. 1. § (2a, 2c) és a 2. § (2) bekezdéseit és a 28-29/2006.(VI.21.), a 63/2006.(XI.23.) és a 297/B/2005. (2006.XI.27.) ABH-ban foglaltakat, amely csak egy körzetben, de ott viszont mindenkire nézve kötelező jelleggel előírja a jog gyakorlását.

A rendesbírók e tárgykörben nyújtott munkájának gyakorlatban megmutatkozó eredménye az orvosok még tömegesebb ország elhagyása. Ezzel párhuzamosan most említetten, lakossági tömeghalálozás növekvő mértékben a háziorvosok rohamos fogyása miatt. Következésképpen a sürgősségi osztályokon kezelhetetlen beutaló nélküli betegtömeg banális panaszokkal a súlyos, életveszélyes betegek között. Az extrém túlterhelés miatt a sürgősségi osztályos orvosok kiegészése, távozása előbb – utóbb az osztályról [REDACTED] Az addigi gyógyító tapasztalatuk ellenére, sokszor alacsonyabb terhelésű és kevesebb szaktudást igénylő munkakörbe. Az alapellátás összeomlása a korfa miatt könnyen beláthatóan a kórházi ellátást is összeomlással fenyegeti.

Ismételten hangsúlyozva, a rendesbírók figyelmen kívül hagyják azt, hogy nem az elvégzett munka a finanszírozott, hanem a jog, mert az Öotv. 2. § (3) bekezdése definiálja vagyoni értékűnek a jogot, függetlenül a jog esetlegesen '0' forint piaci értékétől! Az Alkotmány - Alaptörvénysértésnek ez az egyik oka. A másik oka az, hogy a rendesbírók összemosták egyrészt az alapellátás biztosítási jogkört az ettől 2000-től elkülönített, tulajdonjog alapú alapellátás nyújtási jogkörrel. Másrészt a betöltött – tartósan betöltetlen praxis fogalmát. Bizonyítja ezt mindkettőre érvénnyel a feladat ellátási szerződésre történő alperesi és rendesbírói hivatkozás, mely azonban csak tartósan betöltetlen praxis esetében játszik szerepet.

A rendesbírók az egész országot behálózó hivatali rendszer. Az alapellátásra nézve a legnagyobb és legerősebb Kormány ellenes szerv a hazai egészségügyre nézve, a háziorvosok állampolgári alapjogainak lábbal tiprása miatt, a tulajdonjog védelmével szemben, a magántulajdon és a jogrend megsértésének eszközeivel. Azért, mert az alapjogokat, ez által a háziorvosok állampolgári vagyoni és jogbiztonságát figyelmen kívül hagyják. A törvények betartása, azaz a jogszolgáltatás helyett törvénysértő bírósági határozatok plagizálása történik a háziorvosokkal szemben a „feladat ellátási szerződés hiány” megsemmisített jogi norma sablon mentén haladva.

Erről számos dokumentum áll rendelkezésemre Ellentétesen a NAV Illeték Osztályok tulajdonjog nyilvántartásával. A mintegy 10 ezer magyar háziorvos-fogorvos potenciálisan állampolgári alapjog fosztott, mert a magántulajdoni státusza helyett a rendesbírók a státusz nélküli, szavazásos ala-

pú SzMSz körön belüli önkormányzati szerződést helyezik az Alaptörvény fölé, „**közjogilag érvénytelenítve**” ezzel a tulajdonjog alapú Önálló Orvosi Törvényt (Dr. Bihari Mihály, az AB volt Elnökének a 29/2006. VI.21. ABH-hoz írt különvéleménye)!

Adózásra vetítve ez azt jelenti, hogy az adórendszerből történő kizárással egyenlő, ha a jogtulajdonos egészségügyi szolgáltatója nem kapja meg praxisfinanszírozás formájában a központi költségvetési 'E' alpból minden hónapban a 2 millió forint nagyságrendű közpénzt.

Egy ilyen ítéletet hozó bírónő szájából halottam pár éve, hogy nem számít az, hogy a NAV sem tudja elfogadni ezt az ítéletet. Az eredmény az lett tekintve, hogy a rendesbíróság felfogásával elmentében a NAV-ot nem lehet megkerülni a hazai munkavégzés során, hogy az érintett két szakvizsgás gyermekgyógyász doktornőnek a NAV elől el kellett menekülnie Németországba. Megállapítható ebből is, hogy a rendesbíróságoknak az orvosok kivándorlásában az állampolgári alapjogok figyelmen kívül hagyása miatt elsődleges szerepük van. Belegondolni sem jó abba, ha ezek a jogsértő rendesbírósági határozataim orvos vadász cégek kezébe kerülnek, és végzős orvosok elé tárják őket, vagy pl. Dr. Cseh Katalin az Európai Tanács elé tárja a kiemelkedő hazai halálozás okaként.

A kérdés az, hogy ez a törvényi/alaptörvényi diszkrimináció az odafigyelés hiánya, ami velem történik vagy tudatos tulajdonfosztás, a jogállamiságot meghazudtolóan a rendesbíróságoknak ez az orvos elűzése az országból. Ez utóbbi esetben megvalósítva a Sargentini Jelentésben foglaltakat.

De az is kérdés, hogy a Kormány tud-e minderről?

Utána érdeklődtem, mi a helyzet Franciaországban és Németországban. Egyik helyen sem avatkoznak bele az önkormányzatok a tulajdonjog gyakorlásba, sőt még meg is ütköztek a kérdésen! Örülnek, ha tudnak „fogni” egy háziorvost akkora a hiány Európa szerte. Ez, ami itt a rendesbíróságok részéről zajlik hazánkban, az Unió által jelenleg vallott, és vizsgált jogállamiság megsértése körébe tartozik, és még állampolgári alapjogi diszkrimináció is. Ennek részeredményeként egyre több fiatal orvost juttatnak ki a rendesbíróságok hazánkban kívülre, a szintén orvoshiánnyal küzdő, most említett országok nagy meglegedésére. Kérdés, hogy mi célból működnek így a rendesbíróságok hazánkban?

Az itt 8 bekezdéssel korábbi rendesbírósági jogkör összemosásra visszatérve; az Önkormányzati Törvényben szereplő alapellátás **biztosítási** jogkör a tulajdonjog bevezetésével **szétválasztásra került** az Önálló Orvosi Törvényben szereplő önálló orvosi tevékenység, más néven az alapellátás **nyújtási** jogkörtől. Ez az **Öotv. 2. § (1-2), a Vhr. 2. § (1a, 1bb) bekezdéseinek átírásával történt!** Ezzel tartalmilag párhuzamosan a Vhr. 3. § (1) bekezdésének 2002. április 15-én hatályon kívül helyezett harmadik mondatával szoros kapcsolatban álló Vhr. 4. § (3 a), valamint a 7. § (3) bekezdéseinek a 28/2006.(VI.21.) ABH, a Vhr. 4. § (3 d) bekezdés Alkotmány ellenességét a 63/2006.(XI.23.) ABH-ban hirdette ki az Alkotmánybíróság, és **visszamenő hatállyal megsemmisítette e joghelyeket.**

Erre tekintettel mondta ki az Alkotmánybíróság a 63/2006.(XI.23.) Határozatában, hogy „**Az Öotv. szerint a működtetési jog léte (a dologi tulajdonjog gyakorlása önálló orvosi tevékenység néven) nem függ az önkormányzattal való megállapodástól.**”

A 28/2006.(V.21.) AB Határozat alapjául szolgáló normakontroll vizsgálat kérés lényege: **A bíróság álláspontja szerint nincs szó a praxistörvény és az önkormányzati törvény közötti ütközésről, hiszen a települési önkormányzat azon kötelezettsége, hogy gondoskodik az egészségügyi alapellátásról, nem sérül, a törvény biztosítja, hogy a működtetési jog kizárólag a feltételekkel rendelkező személy részére legyen elidegeníthető**

Ebből következően az önkormányzat nem lehet perképes, mert az egészségügyi közszolgáltatás, az alapellátás biztosítás az Önkormányzati Törvényben, ezzel szemben az alapellátás nyújtás 2000-tól kezdődően önálló orvosi tevékenység néven az Önálló Orvosi Törvényben foglalt. A „feladat” az Öotv. Vhr. 2. § (1a) bekezdés által is meghatározva **nem** az egészségügyi közszolgáltatás, hanem az

Öotv. 2. § (2) bekezdésben meghatározott alapellátás nyújtás tevékenységet takarja. Tekintve, hogy csak egy tulajdonosa lehet egy időben a praxisnak, ezért az Öotv. zárja ki az alperes ellenérdekűségét. Ebből eredően az Önkormányzat alperesi jogi státusza értelmezhetetlen, mert nem létező jogkört vindikál önkényesen magának. Ezzel Alkotmány – Alaptörvény ellenesen önmaga ellen perel!

Alaptörvényt sértő az a jogértelmezés is, amely a háziorvosi működtetési jogot TEK nélküli működtetési jogként kezeli feladat ellátási szerződés hiányában. A 29/2006.(VI.21.) ABH. VII/2. bekezdésében az Alkotmány 35. § (2) bekezdésére valamint az Önkormányzati Törvény 8. § (1, 4) bekezdéseinek, a 28/2006.(VI.21.) ABH. a Jat. 1-2. § bekezdések, és a magántulajdon megsértéseit mondta ki a feladat ellátási szerződésről. Alapéllel utalva arra, hogy sem az Öotv-ben, sem az Öotv.Vhr-ben nem szerepelt soha feladat ellátási szerződés: „Az indítványozó feltételezésétől eltérően a Vhr. nem az önkormányzattal kötendő szerződésről rendelkezik. A támadott (3) bekezdés, az Országos Egészségbiztosítási Pénztárral kötött szerződésre vonatkozik. A Vhr. 13. §-ának (3) bekezdése nem áll tehát ellentétben az Ötv. 8. §-ával, és nem sérti az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdését (VII/2 bekezdés)”, ahogyan ez fent már hivatkozva volt az Alkotmánybíróság megállapításából.

Az Öotv. 3. §-a (is) alap esetben a fennálló háziorvosi körzethez kapcsolt orvosi tevékenységre isméri el a működtetési jogot (V/6)... Az ilyen csoportba tartozó orvosoktól eltérő csoportba tartoznak azok az orvosok, akik területi ellátási kötelezettség nélkül (nem területhez, vagyis nem körzethez kötötten) látnak el meghatározott feltételek mellett orvosi tevékenységet (VI/2)”. Az Ö „működtetési joguk.. nem idegeníthető el és nem folytatható (Öotv. 3. § '3' második francia bekezdés). Így evidens, hogy a háziorvosi működtetési jog nem a szavazásos alapú feladat ellátási szerződéssel alakul ki a TEK nélküli működtetési jogból! Sőt, semmi köze nincs, és nem is lehet egyiknek a másikhoz!

Az Alaptörvény ellenesség okai a jelen perújítási eljárásban a rendes bíróságok részéről

1. Előjáróban fontos hangsúlyozni, hogy az Alkotmánybíróság elvárja a rendes bíróságoktól, hogy ítélezésük során az ügy alapjogi aspektusait figyelembe vegyék. Az Alaptörvény 28. cikkének első mondata értelmében „a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik”. Az állam (a bíróságok) kötelezettségévé tette, hogy az alapjogokat a magánjog alanyai közötti viszonyokban is érvényre juttassa. Emellett természetesen a jogalkotó feladata az Alaptörvényben foglalt jogok érvényesítése a normaalkotási tevékenysége során, de amint a magánjogi jogszabályoknak meg kell felelniük az Alaptörvényben foglaltaknak, úgy a magánjogi jogalanyokra is – közvetett módon – kihat az Alaptörvény normatartalma, a valódi alkotmányjogi panasz intézményén és a rendes bíróságok joggyakorlatán keresztül.

2. Ezzel a rendes bíróságok ítélező tevékenysége ténylegesen is alkotmányjogilag kötötté vált, tevételes védelmi kötelezettségük keletkezett az alapjogvédelem terén. Az Alaptörvény említett rendelkezése azt a kötelezettséget rója a bíróságokra, hogy az elbírálandó ügyek alkotmányjogi aspektusát, alapjogi relevanciáját felismerjék, az érintett alapvető jogok tartalmát feltárják, és erre tekintettel értelmezzék és alkalmazzák konkrét jogvitákban a jogszabályokat. Amint az Alkotmánybíróság azt az alkotmányjogi panasz jogintézményével összefüggésében kifejtette: „[a] bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]; 13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [30]}.

3. Mindezek – amint ezt az Alkotmánybíróság már több esetben is hangsúlyozta – nem azt jelentik, hogy a bíróságoknak közvetlenül az Alaptörvény rendelkezéseire kellene alapítaniuk a döntéseiket, hanem azt, hogy az alkalmazandó jogszabályi rendelkezések értelmezése és a konkrét tényállásra való alkalmazása során **figyelemmel kell lenniük a releváns alkotmányossági szempontokra** {7/2013. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [33]; 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [20]}.

A tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jog sérelme

Az Emberi Jogok Európai Bírósága irányadó gyakorlata – EJEE 6. cikk

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkében szabályozza a tisztességes eljáráshoz való jogot. Ezzel kapcsolatban az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) következetes gyakorlata alapján megállapítható, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogot a jogállamiság elvének fényében kell értelmezni. **A jogállamiság elvének egyik alapvető aspektusa a jogbiztonság** (Okyay és mások kontra Törökország, § 73).

Továbbá az EJEB hangsúlyozta a tisztességes eljáráshoz való jog védelmének körében, hogy az eljáró bíróságoknak mindenkor a hatásköri szabályukat betartva kell eljárniuk. Ugyanis az a bíróság, amely mindenfajta magyarázat nélkül, a vonatkozó szabályokat szándékosan megszegve túllépi a hatáskörét, nem tekinthető „törvény által létrehozott bíróságnak” a kérdéses eljárásban (Sokurenko és Strygun kontra Ukrajna, §§ 27-28).

A tisztességes eljáráshoz való jog vizsgálata körében az EJEB amellet foglalt állást, hogy a tisztességes eljárás követelményeinek teljesülését az eljárás egészének értékelése alapján lehet megállapítani. Az, hogy egy eljárás tisztességes volt-e, az eljárás egészének vizsgálatával állapítható meg (Ankerl kontra Svájc, § 38; Centro Europa 7 S.R.L. és di Stefano kontra Olaszország [GC], § 197). 178. Ezzel együtt bizonyos feltételek mellett minden, az eljárás tisztességességével kapcsolatos hiányosság orvosolható az eljárás egy későbbi szakaszában, akár egy azonos szintű (Helle kontra Finnország, § 54), akár egy magasabb szintű bíróság által (SchulerZraggen kontra Svájc, § 52; vö. Albert és Le Compte kontra Belgium, § 36; Feldbrugge kontra Hollandia, §§ 45-46). 179. Mindenesetre akkor, **ha** a hiányosság a legmagasabb bírói fórum tekintetében áll fenn – például mert **nincs lehetőség reagálni az e bíróság elé terjesztett megállapításokra –, sérül a tisztességes tárgyaláshoz való jog** (Ruiz-Mateos kontra Spanyolország, §§ 65-67). Egy eljárási hiba csak akkor orvosolható, ha az érintett döntést felülvizsgálhatja egy független bírói fórum, amely teljes hatáskörrel rendelkezik és biztosítja a 6. cikk 1. bekezdésében foglaltak érvényesülését. E tekintetben a fellebbviteli bíróság felülvizsgálati hatáskörének terjedelme a fontos, amit az ügy körülményeinek fényében kell vizsgálni (Obermeier kontra Ausztria, § 70).

Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata – Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése

4. Az Alkotmánybíróság Alaptörvény hatálybalépését követően is töretlen gyakorlata értelmében a tisztességes eljárás (*fair trial*) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes”.

5. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog értelmezésére vonatkozó alkotmánybírósági gyakorlatot a 3025/2016. (II. 23.) AB határozat ekként foglalta össze: „egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembevételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban, így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga [...] a tárgyalás igazságos-

ságának biztosítása [...], a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése [...], a törvény által létrehozott bíróság [...], független és pártatlan eljárása [...], illetve a perek észszerű időn belül való befejezése [...].”

6. A tisztességes eljáráshoz való jog körében több határozatában is kiemelte részjogosítványként az Alkotmánybíróság a törvényes bíróhoz való jogot. A 32/2002. (VII. 4.) AB határozatában összefoglalta a Testület e jog tartalmi elemeit, ezek a következők: „az a szerv minősül bíróságnak, amelyet (1) törvény hoz létre, (2) igazságszolgáltatási tevékenységet végez, amelynek keretében jogszabályokat alkalmaz, (3) **eljárását törvény szabályozza**, (4) a végrehajtó hatalomtól független, (5) eljárása nem titkos, (6) határozata kötelező érvényű. (ABH 2002, 153, 159–160.)”

7. Továbbá **követelményként támasztja a tisztességes eljáráshoz való jog a bíróságokkal szemben az indokolási kötelezettséget**. Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában rámutatott, hogy „[a]z indokolt bírói döntéshez fűződő jog ebből következően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik.” Az Alkotmánybíróság azonban „a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, [...]”. Az „Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. **A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata.** Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. **Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.**” [3357/2017. (XII. 22.) AB határozat]

A fenti elvek alkalmazása a jelen ügyre

8. A jelen kérelem alapjául szolgáló ügyben – az itt 4. oldalon, praxisüggyel kapcsolatos tényállás összefoglalásaként – a perújításban eljáró rendes bíróságok úgy folytatták le az eljárást, hogy az alperesek által előterjesztett perújítási ellenkérelem nem felelt meg a **jogállamiság elvének, ezen belül a jogbiztonság alapvető követelményének** azért, mert változatlanul a jogilag nem létező önkormányzati munkaadói jogviszonyt hivatkozták feladat ellátási szerződés formájában, holott jogtulajdonosi törvényi kötelezettségem folyamatosan alapellátást nyújtanom a megvásárolt praxisomban, amihez a 28/2006.(VI.21.) AB Határozat értelmében nem kell, sőt nem is köthető a törvényi rendelkezés miatt, a Jat értelmében rá szerződés az önkormányzattal az eltérő jogkörök (egészségügyi közszolgáltatási kötelezett kontra alapellátás nyújtásra kötelezett) és szintén eltérő jogalanyiség (közszolgáltató biztosító szerv kontra személyhez kötött alapellátást nyújtó tulajdonjog gyakorló) miatt.

9. Következésképpen a Pp. által meghatározott hatásköri szabályokat megsértve a rendes bíróságok sem az alperes, sem a jogtulajdonosi, így az alapjog gyakorló személyem perképességét nem vizsgálták a perújítási eljárásban, ami az alkotmányjogi panaszom egyik oka, szoros összefüggésben a tisztességes eljáráshoz való, ezzel a törvényes bírósághoz való joggal.

10. Ahogy arra az Alkotmánybíróság több határozatában is rámutatott, a tisztességes eljáráshoz való jog körében az egyik legfontosabb részjogosultság a törvényes bírósághoz való jog. E jog egyik aspektusa az, hogy a bíróságok eljárása törvények által szabályozott, melynek jelen

alkotmányjogi panaszomat illetően két legfontosabb eleme **a dologi magántulajdonom védelme, és a jogforrási hierarchia jogalkalmazási rendjének betartása.** Ennek értelmében a bíróságok csak azon körben járhatnak, amire a törvény felhatalmazza őket, azaz amire hatáskörük van a jogállamiság keretei között, ahogyan ennek megsértésére hivatkozott a 63/2006.(XI.23.) AB Határozatában az Alkotmánybíróság, a nem létező önkormányzati munkaadói státuszra utalva, ahogyan ezt itt 5 oldallal fentebb, a 11. oldalon hivatkoztam: „**Az Öotv. szerint a működtetési jog léte nem függ az önkormányzattal való megállapodástól**”, az alapellátás nyújtás dologi magántulajdon jogának megjelenése miatt 2000 óta nem létező feladat ellátási szerződéstől.

11. **Amennyiben egy törvény tehát meghatározza, hogy adott feltételek fennállása esetén milyen kötelező cselekményt kell végeznie a bíróságnak, - jelen esetben a dologi magántulajdonom védelme, és a jogrend betartása - de az mégsem úgy cselekszik, akkor megsérti a hatásköri szabályokon keresztül az Alkotmány - Alaptörvényt.** Jelen perújítási eljárás során is a rendesbíróságok Alkotmány - Alaptörvény ellenes jártak el azért, mert az Alkotmánybíróság által 2006-ban, visszamenő hatállyal (Abtv. 43. § '4' bekezdés) megsemmisített jogi norma szerint jártak el. E jogi norma figyelmen kívül hagyta azt, hogy a háziorvosi működtetési (2012-től praxis) jog dologi magántulajdon, ebből eredően pedig a jogrendet és a keresőtevékenységhez való állampolgári alapjogot is megsértette. Ezt hirdette ki az Alkotmánybíróság a 28-29/2006.(VI.21.), a 63/2006.(XI.23.) és a 297/B/2005. (2006. XI.27.) AB Határozataiban. Álláspontom szerint ezért, ebben az ügyben az eljáró rendesbíróságok nem tekinthetők törvényes bíróságoknak.

A 2017. december 28-i perújítási kérelmemet az akkori beadványom mellékleteire, mint bizonyítékokra építettem. Az 1. számú melléklet a Székesfehérvári NAV IlletéAz elsőfokú döntés elleni fellebbezésemre pedig a 2019. április 23-i fellebbezésemre és annak 1. számú mellékletében összesen 24 pontba foglalt téves tényállás megállapításokra. A másodfokú döntés elleni fellebbezésem a 2019. október 11-i felülvizsgálati kérelem, melyből kiemelem a 11. oldalon középen és lent hivatkozott összesen 4 jogerős, a perújítás alapjául szolgáló ítéleteket. Ezek mind a jelen perújítás előttiek, ezért a r. Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontja értelmében „a perújítás megengedhetősége mellett szól”, és a jelen ügyre vonatkozó állampolgári alapjogok, valamint Alaptörvény sértésekre, sőt még az Adótörvény folyamatos megsértésére is utalnak.

A jelen alponthoz kifejtettek alapján megállapítható, hogy a törvényes bírósághoz és a törvényes indokoláshoz való jogok sérelme folyamatosan fennáll a dologi jogtulajdonosi személyem vonatkozásában a perújítási eljárás során, azaz sérült a tisztességes eljáráshoz való jogom.

Megjegyezzük, hogy az EJEB gyakorlata alapján az is megalapozza a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét, ha az eljárási szabálysértés **a perképesség vizsgálatának elmulasztása.** Ugyanis jelen ügyben úgy az alapjogilag védett jogtulajdonosi személyem, mint a jelen ügy eltérő jogkörből érvelő alperes perképességét nem vizsgálta mindeddig egyetlen bíróság sem.

12. Ugyanis akár az egyik, akár mindkét fél perképtelen, a bírói határozat közjogi érvényessége kérdésessé válik. Így a személyemhez kapcsolódó, négyszeresen az Alkotmányban – Alaptörvényben foglalt állampolgári védett alapjog miatt, melynek tartalma a kizárólagos alapellátás nyújtási tartalmú törvényi kötelezettség, álláspontom szerint nem lehetek perképes. Ugyanis a rendesbíróságok jogalkalmazók a jogállamiság keretein belül. Így nincs hatáskörük állampolgári alapjog jogosultságokról, ezek megszüntetéséről dönten, mert a diszkrimináció tilalma is a 29/2006. (VI.21.)ABH értelmében állampolgári alapjog. Ezeknek az állampolgári alapjogoknak a gyakorlását hogy engedélyezheti az önkormányzat szerződésben? Továbbá e jogok gyakorlásáról milyen jogkör alapján dönthetnek a rendesbíróságok, vagy hagyhatják figyelmen kívül a hozzá kapcsolódó alapjogi védelmet? Valamint megalapozza a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét az is, hogy nem volt lehetőségem reagálni az e bíróság elé terjesztett megállapításokra (Ruiz-Mateos kontra Spanyolország, §§ 65-67). Azaz az EJEB 6. cikkben foglalt jog sérelme esetemben is fennáll a fentebb kifejtettek alapján.

A tulajdonhoz való jog sérelme

Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata – az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése

13. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában azokra a vagyoni értékű jogokra terjesztette ki az alkotmányos tulajdonvédelmet, amelyek funkciójukat illetően „tulajdonszerűek” {ld. pl. haszonélvezet: 3199/2013. (X. 31.) AB határozat és 25/2015. (VII. 21.) AB határozat; a pénzügyi lízinggel összefüggésben a 15/2014. (V. 13.) AB határozat megállapításai; **orvosi praxisjog: 28/2006. (VI. 21.) AB határozat**. Így a praxisjog tekintetében is érvényesülniük kell az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében szabályozott tulajdonhoz való jog körében megállapított garanciáknak.

14. Az Alkotmánybíróság a 28-29/2006.(VI.21.), a 63/2006.(XI.23.) határozatában kimondta a praxisjoggal (itt: *működtetési jog*) kapcsolatban, hogy „a működtetési jog tartalmát és terjedelmét az Öotv. 2. §-a meghatározta. A 297/B/2005.(2006.XI.27) AB Határozatában azt is kimondta, hogy ezt a dologi tulajdonjogot csak egy helyen, a megvásárolt praxisban lehet gyakorolni, és értelemszerűen ebből **jövedelemhez jutnom csak a körzetem praxisfinanszírozásából lehet!** Az 1. § (2) bekezdésének a) és c) pontja is önálló orvosi tevékenység néven meghatározza, hogy a területi ellátási kötelezettséggel nyújtott alapellátás joga, az adott körzethez a háziorvos személye által elválaszthatatlanul kapcsolt működtetési jog. „Az 1. § (2) bekezdésének c) pontja a működtetési joghoz a Magyar Orvosi Kamarának az önálló orvosi tevékenység végzésére jogosító engedélyét írta elő feltételként. A Magyar Orvosi Kamaráról szóló 1994. évi XXVIII. törvény 2. §-ának (4)bekezdése azonban meghatározta azokat a feltételeket, amelyek az engedélyhez szükségesek (kamarai tagság, működési nyilvántartásban szereplés, jogszabályban meghatározott kizáró ok hiánya). Mindezek alapján a működtetési jog megszerzése – a törvényben pontosan rögzített feltételek mellett – törvény által garantált. Nincs szó tehát olyan bizonytalan tulajdonszerzésről, mint a tulajdoni rendszer átalakulása során a vagyonyjuttatások tekintetében volt.” [29/2006. (VI.21.) AB határozat] **Azaz a praxisjog megszerzésének, gyakorlásának és annak elidegenítésének – mint a szerzés egy lehetséges és a leggyakoribb komplementer cselekményének – feltételei normatívan szabályozottak.** Így amennyiben egy orvos megfelel a jogszabályi feltételeknek, úgy számára engedélyezni kell a praxisjog megszerzését, és mindaddig, amíg a törvényi feltételeknek megfelel, tőle el nem vonható, és ki sem üresíthető körzetének működtetési joga a praxisfinanszírozás lefoglalásával. **E jog ugyanis dologi tulajdoni státusz az alapellátás nyújtás kizárólagosságára nézve (2012-től ezt hívják praxisjognak), nem jogi státusz nélküli önkormányzati szerződéses jogviszony!** A praxis működtetésének önhatalmú önkormányzati átvételét feladat ellátási szerződés hiányra hivatkozással az Öotv. 2. § (9) bekezdése is tiltja: „...a működtetési jog.. gyakorlásának joga sem ingyenesen, sem viszterhesen át nem ruházható”. Lemondani sem lehet a jogról az önkormányzat részére, mert ezt az Öotv. 2. § (4) bekezdése kizárólag családon belüli orvos hozzátartozó részére engedi meg: „egymást követő származási sorrendben a működtetési jog folytatására jogosult személy javára” kizárva az önkormányzatot.

15. A 3052/2016. (III.22.) AB határozat pedig kimondta, hogy az Alaptörvény XIII. cikke **az állammal /hatóságokkal – hivatalokkal/ szemben fogalmaz meg olyan közjogi igényt, mely alapján – néhány, Alaptörvényben biztosított kivételtől eltekintve – köteles tartózkodni az alapjog alanyának tulajdonosi pozíciójába történő behatolástól.** Továbbá **a tulajdonhoz való jogot garantáló alaptörvényi rendelkezés elsősorban a már megszerzett tulajdont védi az elvonástól és korlátozástól,** ahogyan ezt az Alkotmánybíróság több határozatában is [3115/2013. (VI.4.) AB határozat, 3024/2015. (II.9.) AB határozat, 3194/2014. (VII.15.) AB határozat] kifejtette.

16. Tehát ahogy arra az Öotv. 2. § (3) bekezdése is hivatkozik, és amit az Alkotmánybíróság is következetes gyakorlatával alátámasztott, a **házi orvosi működtetési jog (2012-től praxisjog) vagyoni értékű jog, amit alkotmányos tulajdonvédelem véd, és „nem függ az önkormányzattal való megállapodástól”** (63/2006. XI.23. ABH. III/4). Azaz a működtetési jog jogosultját megilleti

a praxissal való rendelkezés joga, illetve a tulajdonjog egyéb részjogosítványai, és őt a működtetési jogától – nagyon szűk, törvény által meghatározott kivételi körtől (halálozás, végleges munkaképtelenség) eltekintve – nem lehet megfosztani.

A fenti elvek alkalmazása a jelen ügyre

17. A háziorvosi működtetési (2012-től praxis) jog tulajdon. Ugyanolyan jószágalkotmányjogi szempontból, mint egy ingatlan, egy autó, vagy egy világsláger szerzői joga. A működtetési jog – melyet 6,7 millió forintért, piaci alapon és piaci körülmények között szereztem meg – arra jogosít fel, hogy **egy meghatározott földrajzi területen**, egy speciális vállalkozási körben – háziorvosként – ellenérték fejében tevékenykedjek és bevételekre tegyek szert, amiből tudok és köteles vagyok adózni is! Ebből a szempontból tehát a működtetési jog klasszikus polgári jogi jogintézmény, melyet maga a t. Alkotmánybíróság is elismert a korábbi, fent idézett gyakorlatában. Megilleti ezért a polgári jogi és alkotmányjogi tulajdonvédelem is, melyre sajnos ebben az ügyben nem megfelelően került sor. Szembe menve a rendesbíróságok ezzel a 2006-os fent említett négy AB Határozatban foglaltakkal.

18. Vitathatatlan, hogy az orvosi működtetési jog gyakorlása speciális életviszony, ezért a jogalkotó – nem feltétlenül a legideálisabb megoldást választva – e dologi tulajdonjog gyakorlását engedélyhez köti. Valójában azonban ez 2000-től kezdődően konkrét körzethez kötött hatósági bizonyítvány, egy törvényi rendelkezés a dologi tulajdonjog kötelező gyakorlására önálló orvosi tevékenység néven, melynek érvényessége 2001-től kezdődően a jogtulajdonostól történt adásvételhez kötött. Kivéve, ha nincs jogtulajdonos a körzetben, így esetemben ez kizárt! Hangsúlyozva, hogy a jelen beadvány még véletlenül sem irányul a jogszabályi háttér szakjogi ágai szempontú kritikájára. A hivatkozások csupán az ügybe való belelátást célozzák. Önmagában természetesen a praxisjog működtetése kapcsán a magánjogi és közjogi elemek keverése nem problémás. Ugyanakkor az is hangsúlyozandó, hogy a két egymástól eltérő jogág esetleges összefésülhetetlenségéből vagy inkább súrlódásából adódó problémákért nem fizethetnek az alapjogaim elvesztésével. A jogi háttér 2006-ban az Alkotmánybíróság tisztázta, sőt még az önkormányzatokat is értesítette erről 2006. november végén. Ezért is a jogi háttér a kihirdetett alkotmányos jogok tiszteletben tartásával kell értelmezni, ahogyan ezt a t. Alkotmánybíróság is számos alkalommal leszögezte.

19. A konkrét ügyben ez azt jelenti, hogy a működtetési joggal megvásárolt dologi jogi-tulajdonjogot képező jogosultságot adminisztratív eszközökkel – a más jogalannal (egészségügyi szolgáltató) a jogilag nem is létező feladat ellátási szerződés kötés bontására hivatkozással – elvonni nem lehet. Megkötése pedig a fentebb kifejtettek értelmében 2000-től Alkotmány – Alaptörvény ellenes. Közelebbről megvizsgálva, egy jogrendileg magasabb szintű törvényi szabályozással szemben csupán SzMSZ hatáskörű szavazásra hivatkozással. Erre építetten, a jogtulajdonosi Hatósági Bizonyítvánnyal szemben, a jogilag ekkor szintén irreleváns ÁNTSZ működési engedély kiadás megtagadását kapcsolva hozzá. Ezt követően tulajdonszerzés nélküli, azaz jogi státusz nélküli orvos önkormányzati beültetésével előbb helyettesi, majd pályázat útján véglegesen úgy, hogy soha nem szerezte meg tőlem a praxisom működtetési jogát. Úgy, hogy előbb tőlem kisajátította, majd a helyemen ülőnek szerződésben átadta a dologi tulajdonjogom gyakorlását. Ebben az ügyben pontosan ez történt.

20. A jelen Indítvánnyal megtámadott végzésekben a jelen perújításban eljáró valamennyi bíróság úgy foglalt állást, hogy az alapeljárásban résztvevő bíróságok jogszerűen jártak el az önkényesen beállított helyettes, majd az általam azóta is folyamatosan betöltött körzetem megpályáztatásával, ezzel a vagyoni értékű jogom kiüresítésével. Szemet hunyva a fölött, hogy a helyemen jelenleg is ülő orvos soha nem szerezte meg tőlem a praxisom működtetési jogát. Más módon viszont a jogállamiság és a magántulajdon megsértése nélkül nem juthatott hozzá. Így a

semmből 2012-től praxisjoga sem keletkezett. Amiből következően soha érvényes jogi kapcsolata nem keletkezett a helyemen ülőnek az alperessel. Az Öotv.Vhr. 3. § (1) bekezdés 2. mondata ugyanis kimondja jogi előfeltételként a működtetési jog megszerzését a kontaktus felvételéhez az alperessel: „**A működtetési jog megszerzése a jogi előfeltétele annak, hogy az önkormányzat**” kivel köteles az egészségügyi közszolgáltatási kötelezettségének eleget tenni. Ebből eredően ez ugyanúgy jogi előfeltétele az alperesi valamennyi jogi kapcsolat közjogi érvényességének, amit nem a szolgáltatómmal kötött. A rendesbíróságok ezt soha nem vették figyelembe, ami által sérült a Pp. 2. §-ban foglalt tisztességes pervezetés elve is.

A jogszerzésemet bizonyító, jelenleg is érvényes, adásvételi szerződésem és hatósági bizonyítványom, valamint a NAV és a Veszprémi Regionális ÁNTSZ többszörös ez irányú megerősítése ellenére a jelen ügyben eljáró bíróságok végzéseikben az Alkotmány – Alaptörvény és az Alkotmánybíróság működtetési joggal foglalkozó 2006-os AB Határozataiban foglaltakkal szembe helyezkedve amellet foglaltak állást, hogy az alapeljárásban nem történtek állampolgári alapjogsértések. Ebből helytelenül következtetve arra, hogy a jelen perújításban hivatkozottak annak ellenére, hogy az alapeljárás számtalan tényállás tévesztéseit igazolták, ami a perújítás megengedhetőségének oka, **az állampolgári alapjogaim védelmével szembe menve** a jelen eljárásban eljáró bíróságok mégis elutasítottak. Az állampolgári alapjogaim folyamatos sérelmének rendesbírószági eljárásban történő megszüntetésével. Annak ellenére, hogy a jelen perújítást megelőző fél éven belül kerültem olyan bizonyítékok birtokába, amelyek egyértelműen bizonyítják azt, hogy az alapeljárás határozatai helytelen jogértelmezésen (megsemmisített jogi normán) alapultak, ami által súlyosan sérült a jogbiztonság követelménye. Alapjogi aspektusból nézve **a jogállamiság elvének egyik alapvető követelménye, a jogbiztonság**

21. Azonban valamennyi eljáró bíróság az alappertől kezdődően összemosták egyfelől a tartósan betöltetlen és a betöltött praxis fogalmát. Utóbbi esetben a jogtulajdonos vállalkozása az egészségügyi szolgáltató, így az önkormányzat jogilag kizárt ennek lehetőségéből, mert ekkor csupán fenntartó. Ugyanis az előbbihez kapcsolódik feladat ellátási szerződés, ezzel szemben tulajdonos váltáskor az utóbbihoz adásvételt követően a hatósági bizonyítvány (működtetési engedély) kapcsolódik. Nem hivatkozható feladat ellátási szerződés, mert a 28/2006.(VI.21.) ABH-ban kimondta az Alkotmánybíróság, hogy Alkotmány ellenes tulajdonosváltáskor az önkormányzati előszerződés, majd szerződés. Ugyanis az eladó orvos alkotmányos védelem alá eső tulajdonjogának érvényesítését sérti „a működtetési jogot az egyéni cselekvési autonómia anyagi alapjaként részesíti alkotmányos védelmébe” (29/2006.VI.21.ABH.). A 63/2006.(XI.23.) ABH-ban azt is kimondta az Alkotmánybíróság, hogy az önálló orvosi tevékenység, mint dologi tulajdonjog gyakorlás független az önkormányzattól: „**Az Öotv. alapján szerzett működtetési jog nem függ az önkormányzattal való megállapodástól**”. Sem attól, hogy más körzetekben más orvosok is vásárolnak országsszerte működtetési jogokat.

Ezért a praxis folyamatos betöltöttsége okán az állampolgári alapjogokat sértő az önkormányzati munkáltatói státuszt vizualizáló feladat ellátási szerződés. Az adásvétel – hatósági bizonyítvány jogviszonyhoz képest Alkotmány ellenességet hirdetett ki az Alkotmánybíróság az önkormányzat – egészségügyi jogi kapcsolatra nézve. Tekintettel arra is, hogy a jogtulajdonosok (eladó-vevő) egészségügyi szolgáltatói által is folyamatosan betöltött a praxis. Az egészségügyi szolgáltató egyben a jogtulajdonos munkáltatója is, mert a praxispénz a szolgáltatóhoz érkezik, és a szolgáltató kötelessége ebből adózni, nem az önkormányzat.

Ezért is **kizárt az önkormányzat munkáltatói jogköre** feladat ellátási szerződés néven!

A jogvásárlás előtti engedély az adásvételi szerződéssel együtt, mint „**abszolút szerkezetű jog**” védelmet jelent minden külső behatás ellen. Az ehhez kapcsolódó jogerős hatósági bizonyítványt, ami a 29/2006.(VI.21) AB Határozatában a MOK Törvény értelmében is az önálló orvosi tevékenység (alapellátás) nyújtás kizárólagos joga, a dologi tulajdonjog gyakorlás sérthetetlenségét még az abszolút szerkezetű jog védelmén túlmenően is védi.

Jogállamiság ellenes a folyamatosan betöltött körzetek (praxisjog egységek) esetében, a jogilag 2000-től nem létező az SzMSz hatáskörű, tulajdoni tartalom nélküli, feladat ellátási szerződés. Így ennek hiánya nem hivatkozható sem az alperes, sem a bíróságok részéről e dologi tulajdonjog gyakorlását akadályozó magatartás magyarázatául. Ezzel ugyanis sérül a tisztességes eljáráshoz való jog. Fent hivatkozottan az EJEB következetes gyakorlata alapján, „**a tisztességes eljáráshoz való jogot a jogállamiság elvének fényében kell értelmezni. A jogállamiság elvének egyik alapvető aspektusa a jogbiztonság (Okyay és mások kontra Törökország, § 73)**”.

Mindezek fényében, úgy a jelen perújításban hivatkozottak elutasítása az indoklás tényállás tévesztései miatt, az alapeljárást is magába foglaltan sértik a jogállamiság elvét, ez által a jogbiztonság követelményét. Ugyanakkor ellentétesek az eljárás kezdetétől fogva az Alkotmánybíróság 2006-os, említett négy határozatában foglaltakkal, valamint a 2006. novemberben önkormányzatoknak kiadott „**Az Alkotmánybíróság önkormányzatokat érintő döntéseiben**” foglaltakkal (XVI. évfolyam 12. szám 2006. november ÖTM Tájékoztató)

Feladat ellátási szerződés hiányra hivatkozással döntöttek a tulajdonjog gyakorlásom megakadályozása mellett, ami azonban soha nem szerepelt az Öotv. és az akkor hatályos 18/2000.(II.25.) Öotv.Vhr-ben. E hamis indoklással viszont nem csak sérült a jogbiztonság követelménye, hanem teljes mértékben meg is semmisült. Alkotmány - Alaptörvény ellenes ítéletek születtek az alapeljárás kezdetétől! A fent már hivatkozott eltérő jogkör igazolja, hogy a rendesbíróságok a jogalanyokat sem vizsgálták eddig, ezzel megsértve a Pp-ben foglalt perképesesség vizsgálatát is. Ezzel is elkövetve a tisztességes eljáráshoz való jogomat.

Álláspontom szerint ezt egyértelműen bizonyítják a perújítás alapjául hivatkozottak is.

Azzal, hogy az alperesek döntéseit és érveléseit jogkövetőnek ítélték a rendesbíróságok, jogellenesen fosztottak a tulajdonjogom gyakorlásától. A VI. r. alperes Pénztár kiürítette a vagyoni értékű jogomat a finanszírozási szerződéskötés megtagadásával. Az alperesek ebben a szándékegységben elkövetett cselekedeteit, és **nem létező jogi norma** szerinti érveléseit az eljáró bíróságok az alappertől kezdődően elfogadták, megsértve így még a pártatlanság elvét is. Figyelmen kívül hagyva a jogállamiság legfőbb tartalmi elemét, a jogbiztonságot.

Ez által az eljáró bíróságok, az állampolgári alapjogaim figyelmen kívül hagyásával hozott döntéseikkel jogellenesen fosztottak meg még a magyarországi mindennemű keresőtevékenységetől is tekintve, hogy 8 órás adóköteles főállás az alapellátás nyújtás joga, és mindenkinek egyszerre csak egy főállása lehet. Eladás hiányában egyrészt a NAV Illeték Osztály nem tudja törölni a praxisom tulajdonjogát, másrészt a Nyíregyházi Megyei Kórház Bér és Munkaügyi Osztályának nyilatkozata értelmében (ez a 2018. november 2. beadványom 2. számú melléklete) sem fő, sem mellékállásban nem tudnak foglalkoztatni a NAV miatt, ameddig máshol a tulajdonjogom és Hatósági Bizonyítványom értelmében jogviszonyom áll fenn.

Az alperes önkormányzat a nélkül kötötte meg egy orvossal a betöltött körzet esetében nem létező feladat-ellátási szerződést, hogy ő megvásárolta volna a működtetési jogomat, melynek értelmében Ő soha nem volt, és jelenleg sem háziorvos ott. Holott én több millió forintért vásároltam meg a működtetési jogomat.

Mindezek eredményeként 5 szakvizsgás orvoscént, az égetően nagy orvoshiány ellenére nem tudok gyógyító tevékenységet folytatni, de semmilyen más adóköteles főállásom sem lehet a NAV miatt, az előbb említett okokból eredően. Ennek következtében hajléktalanná váltam, a 83 éves Édesanyám tartott el szívességből, a mindösszesen 100 ezer forintos nyugdíjából a 2020. január 9-én bekövetkezett haláláig. Közvetlenül veszélybe került ezzel a pusztá biológiai létem is!

Fontosnak tartom itt megemlíteni a párhuzamot azzal a rendesbíróságok által hazánkból elűzött 2 szakvizsgás gyermekgyógyász doktornővel, akinek szintén a feladat ellátási szerződés hiányra hivatkozással üresítették ki praxisának működtetési jogát. Tekintve, hogy ezt a rendesbíróságok jogkövető magatartásnak minősítették az Alkotmánybírósági Határozatokban foglaltakkal

ellentétesen. Plagizálva eljárásuk során a rendesbíróságok az én alapeljárás bírói döntéseimet, hivatkozták vele szemben az ítéleteikben. Emiatt kényszerült távozásra hazánkban a doktornő.

A Kúria kimondta, hogy az adásvétellel megszerzett tulajdonjoga változatlanul fennáll, de az Önkormányzat – ÁNTSZ - Pénztár miatt a megvásárolt körzetében ezt Alaptörvény ellenesen nem gyakorolhatja. Az Öotv. 2. § (1-2) bekezdésében foglaltak alapján azonban máshol sem, ameddig el nem adta. Tekintve, hogy jogról nem lehet önkormányzat számára lemondani, továbbá mindenki csak egy körzet praxisjogával rendelkezhet, mert az előzőt fél éven belül el kell adni. Az Öotv. 2. § (8) bekezdésében foglaltakkal ellentétben azonban nem lehetséges az eladás, mert a rendesbíróságok azt is jogkövetőnek ítélték, hogy évek óta olyan orvosnak adta át az Önkormányzat a rendelőt, aki jelenleg is a doktornő praxisjogát tulajdonszerzés nélkül gyakorolja. Sőt nem is helyettese a jogtulajdonosnak, és nem is közalkalmazott. Jogi státusz nélkül tartózkodik a helyén.

Ugyanúgy jogi státusz nélküli, mint helyemen a [REDACTED] zámú felnőtt háziorvosi körzetemben a szintén tulajdonjog szerzés nélküli orvos. A jogbiztonsággal és az Alkotmánybíróság 2006-os Határozataival ellentétesen a rendesbíróságok ilyen értelmű ítéleteket hoztak.

22. A működtetési jog tehát –ismételten leszögezzük - alkotmányos tulajdonvédelem alatt áll. Ezért az Alaptörvény értelmében **kiterjednek rá mindazok a garanciák, amelyek a tulajdonjogot is védelmezik.** Továbbá az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése értelmében – mint alapvető jog – csak más alapvető jog érvényesülése vagy más alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Itt viszont nincs más alapvető ok.

23. A fentebb kifejtettek alapján megállapítható, hogy praxisom működtetési jogával és érvényes hatósági bizonyítvánnyal a Veszprémi Regionális Tisztai Főorvosnő 2017. július 5-i „Feljegyzésében” hivatkozottan, továbbá a NAV igazolásaival is megerősítetten 2002. november 20-tól folyamatosan rendelkezem. A jogomat az óta sem adta el, és a működtetési engedélyem visszavonására sem volt soha semmilyen ok. De a Ket. 115. § (4) bekezdés d) pontja értelmében 5 évvel a jogerőre emelkedés után ez vissza sem vonható a hatóság által. A folyamatos akadályoztatása okán pedig a működtetési jogom 2012. január 1-től az Öotv. 3. § (5) bekezdése alapján praxisjoggá alakult. Mindezek értelmében adásvétel révén jelenleg is rendelkezem a 2002-ben 6,7 millió forintért megvásárolt körzetem praxisjogával! Ezt bizonyítja az is, hogy a **tulajdonjogom lefoglalása ellenére a mai napig nem kaptam kártérítést.**

24. A fentebb kifejtettek alapján megállapítható az is, hogy a közigazgatási jogszabályok szerint jogszerűtlen, és Alaptörvényt sértő az az állapot, hogy a Hatsági Bizonyítványomban mindenkre kiterjedően kötelezően foglalt törvényi rendelkezés ellenére mind a mai napig nem tudom működtetni a praxisomat, és e miatt nem tudok semmilyen keresőtevékenységet folytatni. Kizárásra

kerültem ennek következményeként még az adórendszerből is, és elveszítettem a nyugdíj és a TB jogosultságomat is.

25. Azonban feltéve, de nem megengedve, hogy a hatóságok – hivatalok az akkor hatályos Öotv. és Öotv.Vhr. valamint a közigazgatási szabályoknak megfelelően jártak el, és döntésük szakjog ági szempontból helyes lett volna, úgy még azt is vizsgálnunk kell, hogy a döntéseik megfeleltek-e az alapjogi követelményeknek! Az eljáró hatóságok és bíróságok tekintettel voltak-e az ügy alapjogi aspektusaira. Azaz vizsgálandó, hogy felmerülhetnek-e olyan körülmények, amelyek alapján az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglalt követelmények szerint lehetett-e volna bármikor is kiüresíteni a működtetési (2012-től praxis) jogomat.

26. A jelen perújításban, - de az első és a másodfokon alapeljárásban eljáró bíróságok - sem hivatkoztak semmilyen alapjogra, illetve alkotmányos érdekre - amelyek alapján indokolhatónak látna tőlem továbbra is megtagadni a tulajdonjogom gyakorlását. Így nem is igazolta mindezekig egyetlen hatóság – hivatal sem, beleértve a rendes bíróságokat is, hogy alkotmányosan lehetséges lenne a háziorvosi működtetési (praxis)jogom kiüresítése.

27. Amennyiben a rendesbíróságok az alapeljárástól kezdődően vizsgálták volna a szükségességi alapjogi kérdéseket, úgy a következő következtetésre kellett volna jutnia. A praxisjog gyakorlása más alapjogát közvetlenül nem érinti. Személyemben és kvalitásomban a regionális ÁNTSZ engedélyező határozata értelmében megfelelően képes vagyok ellátni az adott körzet háziorvosi tevékenységeit, és a hatóságok valamint a rendesbíróságok sem ilyen okból üresítették ki a vagyoni értékű jogomat. Ezért megállapítható, hogy a működtetési jogom gyakorlása a körzet lakóinak közszolgáltatásokhoz való hozzáférést biztosítja törvényesen, alapjogi védelemmel együtt. Így nem is állhatná meg a helyét egy olyan érvelés, ami szerint alkotmányos szükség állt volna fenn a tulajdonjogom gyakorlásának megakadályozására, a jogom kiüresítésére.

28. Tulajdonjogot elvonni – esetemben kiüresíteni - mint bármilyen magántulajdon esetében az Alkotmány 13. § (2) és az Alaptörvény XII. cikk. (2) bekezdései értelmében „**csak kivételesen és közérdekből, törvényben szabályozott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.**”. Mindez idáig azonban, amint ezt fentebb már hivatkoztam, nem kaptam kártérítést, ami egyrészt a rendesbíróságok jogállamiság ellenes működését igazolják, másrészt indirekt módon megerősítve azt az egyébként sem vitatott tényt, hogy 2002. november 30-tól a jogerős Hatósági Bizonyítványom értelmében folyamatosan, azóta is önálló orvosi tevékenység, azaz alapellátás nyújtásra vagyok kizárólagosan jogosult a megvásárolt [REDACTED] praxisomban.

29. Ad absurdum, ha feltesszük, hogy valamilyen alperesi indok miatt szakjogágilag lehetséges volt a tevékenységem megakadályozása, úgy vizsgálnunk kell, hogy ez a célja az alperesnek, a rendes bíróságok által megtámogatva történhetett-e a jogbiztonság megsértése nélkül? E körben ki kell emelnünk, hogy a Hatósági Bizonyítványomban az önálló orvosi tevékenység, más szóval az alapellátás nyújtás megakadályozása, a működtetési jogom kiüresítését, a tulajdonjogom elvonását eredményezte. Tulajdonjogomat helyettesítés formájában először az alperes Önkormányzat, majd ezt pályáztatva a helyemen ülő orvos gyakorolja. De tulajdoni tartalom nélkül, hiszen jogszerűen ezt nem szerezhette meg.

30. A működtetési jogom, melynek megszerzésére a jogszabályok alapján jogosult voltam, a jog vagyoni értékűségét jelentő praxisfinanszírozás hiányában a lényegét veszítette el. Kiüresedett, értéktelenné vált a jogilag 2000-től nem létező feladat ellátási szerződés hiányára alapozott rendesbíróság döntések eredményeként. Megfosztottak a jövedelemszerzéshez való alapjogomtól, és még a közteherviselés kötelezettség lehetőségétől is.

31. Az alapellátás nyújtás jogának /önálló orvosi tevékenység/ a hatósági bizonyítványban foglalt törvényi kötelezettség akadályozása a működtetési jog tulajdonos vagyoni értékűségének kiüresítését eredményezi, ami az alapjogok súlyos megsértéseként, ezek megsemmisítését jelenti, és ez sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglalt követelményeket.

32. Így megállapítható, hogy a rendesbírók jogállamiság, és az Alkotmánybíróság AB Határozataival ellentétes eljárása, az alkotmányos alapjogok védelmét többszörösen nélkülöző volt, mert a jog vagyoni értékűségének kiürítése de facto az adásvétellel megszerzett tulajdonjogomat **minden kártérítés nélkül semmisítette meg**, ami súlyosan sérti a tulajdonhoz való jogomat.

33. A jelen perújításban eljáró bíróságok is, még a perképeség vizsgálatát is elmulasztva, az alapeljárástól kezdve fennálló súlyos tényállás tévesztéseket jelenleg is vallva, a jogbiztonság követelményét és a magántulajdon védelmét továbbra is figyelmen kívül hagyták. Annak ellenére, hogy a perújítás megengedhetőségét igazoló bizonyítékok igazolják egyrészt azt, hogy változatlanul rendelkezem a megvásárolt praxisom alapellátás nyújtási jogával és érvényes hatósági bizonyítványával, a Veszprémi ÁNTSZ és a NAV Illeték Osztályának többszörös igazolásai értelmében.

34. Továbbá az alapeljárásban és a jelen perújítási eljárásban, úgy a vagyoni értékű jogomnak, mint a Hatósági Bizonyítványom érvényességét joghely hivatkozással még megkérdőjelezni sem próbálta az alperes. A rendesbírók értelmezésében az adásvétellel szerzett vagyoni értékű jogom és a Hatósági Bizonyítványom érvényessége sehová sem kötődik, ez által jogi értelemben tartalmilag semmisék. Egyenértékű azzal, mintha meg sem vásároltam volna a praxisom alapellátás nyújtási jogát. Mindenféle alkotmányos jogalapot nélkülöző, a dologi tulajdonjogom megsemmisítést eredményezve, ami súlyosan sérti a tulajdonhoz való jogomat, a jogbiztonság és a tisztességes eljáráshoz való jog követelményének figyelmen kívül hagyása miatt. Az Öotv. Öotv.Vhr. és a hivatkozott Alkotmánybírósági Határozatokkal szemben, a rendesbírók eljárásának eredményeként.

Kérelem

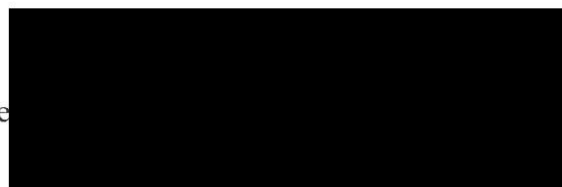
Összegezve a fentebb kifejtett indokokat, megállapítható, hogy jelen perújítási eljárásban is az első és másodfokon eljáró bíróságok megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogomat, valamint az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogomat, és az Alaptörvény XII. cikk (1) (2) bekezdésében foglalt munkához való jogomat. Ezzel az adóköteles jövedelemhez való jogomat, és ebből eredően lehetetlenné téve az adózási kötelezettségemet. Álláspontom szerint mindezek, demokratikus jogállamba be nem illeszthető törvénytértekek és állampolgári alapjog sérelmek.

Tisztelt Alkotmánybíróság! Kérem, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § (1) (2) és a 26. § (1) (2) bekezdés szerinti eljárásban állapítsa meg a bírói végzések Alaptörvény ellenességét.

Kérem, hogy semmisítse meg a Székesfehérvári Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 5.P.20.002/2018/50. sz. végzését, a Győri Ítéltábla Pkf. I.25.363/2019/2. számú jogerős végzését és a Kúria Pfv.V.21.538 /2019/2. számú felülvizsgálati végzését, mint alaptörvény-ellenes bírói döntéseket.

Kérem, hogy az Alkotmánybíróság a felhívott állampolgári alapjogaim megsértése miatt hatályon kívül helyezett végzések mellett, a jelenleg is fennálló alkotmányos alapjogaim megsértése miatt az elsőfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszéken a perújítási eljárás lefolytatását elrendelni szíveskedjen a Pp. 48. §-ban foglalt perképeség vizsgálatával kezdődően, a tulajdoni viszonyok tisztázásával.

Tisztelettel

perujito teperes

Nyíregyháza, 2020. február 12.